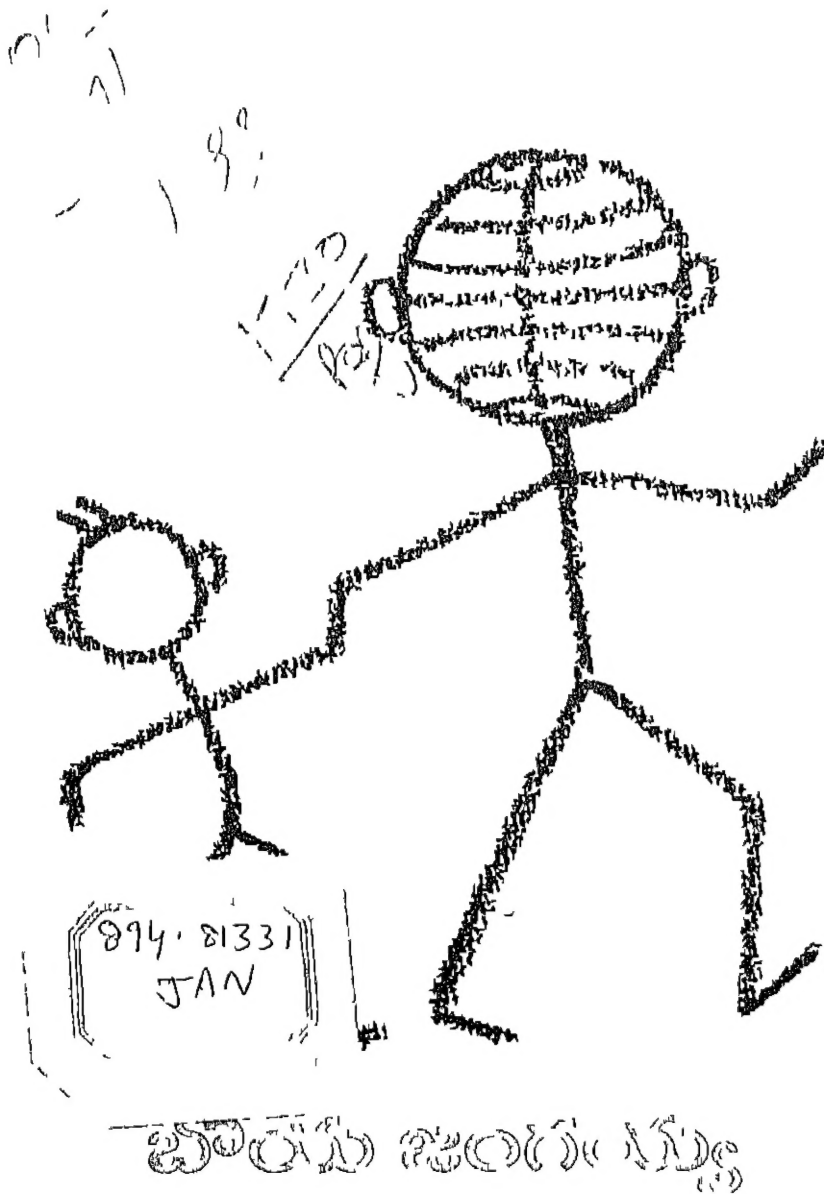

బడిలో చెప్పని పాఠాలు

ఇంటింటా చదువు

ఊరంత వెలుగు

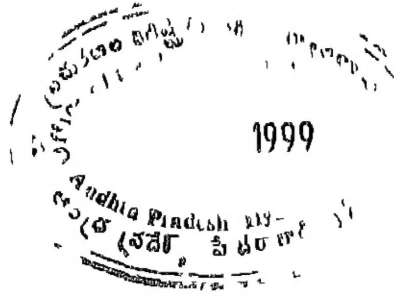
పరిశుభ్రత - పచ్చదనం

మన బతుకులను సూర్పుతుంది

ఎ వీరయ్య

సర్పంచ్, వెలిమినేడు

ఈ పుస్తక ప్రచురణకు కొంత ఆర్థిక సహాయం
పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వ విద్యాలయం

బడిలో చెప్పని పాఠాలు

బోయ జంగయ్య

బోబ కథలు

బడిలో చెప్పిన పాఠాలు

ప్రచురణ బోయచేతన్

మొదటి ప్రచురణ 1998

ప్రతులు 2000

హక్కులు రచయితవి

ప్రతులకు

ప్రగతి పబ్లిషింగ్ పబ్లిషర్స్

5 9-214 మాన్యం చెలుక

నల్లగొండ 508001

ఫోన్ నెం 32515

బాలాబాంధ్ర బుక్ పబ్లిషర్స్

(అన్ని బ్రాంచీలలో)

బ్యాంక్ స్ట్రీట్ - హైదరాబాద్

నవోదయ బుక్ పబ్లిషర్స్

కాచిగూడ హైదరాబాద్

బి-చీ బుక్ పబ్లిషర్స్

చిక్కడపల్లి, హైదరాబాద్

ముద్రణ

అనుపమ ప్రింటర్స్

126, శాంతినగర్, హైదరాబాద్ - 28

ఫోన్ 3391364, 3304194

వెల సాదా ప్రతి రూ 20/

మేలుప్రతి రూ 30/

ఈ కథలు -

బడిలో పాఠ్యప్రణాళిక అంశాలు మాత్రమే చెప్పతారు చాల విషయాలను బయటి ప్రపంచంలో విని, చూసి, చదివి నేర్చుకోవాల్సివుంది జీవితంలో ఎదురైయ్యే అటుపోట్లను ఎదుర్కొనే మానసిక శక్తి, మేధాయుక్తి చిన్న వయస్సు నుండి పెంచుకుంటూ రావలసిన అవసరం వుంది అందుకని స్కూల్ పుస్తకాలే కాకుండా విద్యార్థులు బాలల సాహిత్య పుస్తకాలను చదవాల్సిన అవసరమూ వుంది మన దేశంలో చాల సాధారణ విషయాలను శాస్త్రీయంగా మన వాళ్ళ పరిచయం చేయకుండా, దానికి దైవత్వాన్ని జోడించి భక్తి భావంతో గుడ్డిగ నమ్మిస్తు వస్తూ వున్నారు గతకాలం వేరు, ఈ కంప్యూటర్ కాలం వేరు ఇప్పటి జీవితవేగమే వేరు, రీజనింగ్ లేకుండా ఏ విషయాన్ని ఆమోదించ లేని రోజులు చంద్రుని మీద కాలుమోపి రావడం జరిగింది అందుకని రోజు వారి జీవితంలో ఎదురైయ్యే సమస్యలను ఏమిటి? ఎందుకు? అని ఆలోచించేవే ఈ పుస్తకంలోని చిన్న కథలు కథ మనిషిని ఆలోచింప చేస్తుందని నా నమ్మకం, ఒక వ్యాన్ లో విజ్ఞాన యాత్రకు బయలు దేరిన స్కూల్ పిల్లలకు ఎదురైన అనుభవాలే పుస్తకంలోని కథా వస్తువులు వాళ్ళ వెంట వున్న టీచర్ వాళ్ళ అనుమానాలను నివృత్తి చేస్తూ కొత్త కొత్త ఆలోచనలను కలిగిస్తూ వుంటాడు యాత్ర చివరన వాళ్ళకు తోడైన కవిగారు వాళ్ళలో కొత్త ఆలోచనలను నాటుతాడు ఈ పుస్తకం ద్వారా బాల బాలికల్లో కొత్త ఆలోచనలను కలిగించాలన్న నాపుద్దేశం నెరవేరుతుందని నమ్ముతు -

మీ

మాన్యంచెలుక

బోయ జంగయ్య

నల్లగొండ - 508001

ఫోన్ నెం 08682 - 32515

- ఈ పుస్తకం బయటికి వస్తున్న తరుణంలో
- మిత్రులు వాణిశ్రీ పురుషోత్తమాచారి కె సత్యనారాయణగార్లకు
- సహోద్యోగులు అంజయ్య కె యాదగిరి పి రాములు,అహమ్మదలి గార్లకు
- ప్రోత్సహిస్తూ వస్తున్న వాణిశ్రీ, ఇ డి ఎన్ పి కార్పొరేషన్ నల్లగొండ,
- సి హెచ్ లింగయ్య యం ఆర్ ఓ రామన్నపేట గార్లకు
- ముఖపత్ర రూపాలోచన బి చేతన్ రేఖాచిత్రరచన శ్రీనివాస్గార్లకు
- బి వి పట్టాభిరామ్ గారి వ్యాసం వాడుకున్నందుకు
- కొంత అధికంగా అడుక్కొన్న పాట్ల శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం వారికి

కృతజ్ఞతలు

చోట

తన గురించి తక్కువ ఆలోచించి
పరుల మేలునే ఎక్కువ కోరిన వ్యక్తి
నవ్వుతూ పలుకరించే నిర్మల మనస్సు ,
ఎవరిని నొప్పించని సాధుమూర్తి
ఎందుకో అకాలమృత్యువు ఆవరించింది
మరణించినా మంచి వాళ్ళను
మరిచిపోలేము అని గుర్తు చేస్తూ
పెద్దన్న పెరికె మల్లేశం గారికి
జ్ఞాపకంగా -

- బోజ

ఇందులో

- 1 ఓనమాలు
- 2 నీళ్ళధార
- 3 నమ్మకాలు
- 4 చూపు
- 5 మాటల మూటలు
- 6 చర్చ
- 7 రక్తపు మరకలు
- 8 అడ్డదారులు
- 9 సంబంధాలు
- 10 పాలు - నీళ్ళు
- 11 రాజుల సామ్రాజ్యం?
- 12 నవ్వుతూ బతకాలి
- 13 ఇట్లా వుంటే
- 14 చదువు

ఓనమాలు

విజ్ఞాన యాత్ర అని బ్యానర్‌వున్న స్కూలు విద్యార్థుల వ్యాన్, వారం సరిపోను వంట సామాగ్రితో బయలుదేరి, కొండ ప్రాంతంలో పరుగెడుతూంది రోడ్డు మలుపు ప్రక్కన “నిదానం - ప్రధానం” అని బోర్డు వుంది కొందరు దానిని పెద్దగా చదివారు మరికొందరు చూసి వదిలారు

“ఆ బోర్డు చూశారా?” టీచర్ ప్రశ్నించాడు

“చూశాం సార్” పిల్లలు చెప్పారు

“దాని అర్థం మీకు తెలుసుకదా?” తెలుసన్నట్టు తలలూపారు

“ఏమయ్యా డైరెక్టర్‌గారూ! నీకూ తెలుసు కదా?”

“అది రాసింది మా కోసమేనాయె” వెనక్కుమళ్లి చిరునవ్వుతో అన్నాడు డైరెక్టర్

“సరే కాని కాస్త ముందుకే చూడు రోడ్డు బాగాలేదు” నవ్వుతూ అన్నాడు టీచర్

“ఇక్కడిది మీ కోసమే కావచ్చు, కాని ఆ వాక్యం అందరికీ వర్తిస్తుంది”

“ఏ పనిలోనైనా నిదానం అవసరం” అందరి వైపు చూస్తూ అన్నాడు టీచర్

“అన్ని పనుల్లో నిదానం అంటే, మరి పనులు కావడం కుదరదు అనుకుంటా సార్”

“అన్ని పనులంటే, పనిని బట్టి వుంటుంది తినేటప్పుడు నిదానంగా తినాలి, చదివేటప్పుడు శ్రద్ధగా చదవాలి, మాట్లాడేటప్పుడు విషయాన్ని

బట్టి, ఎదుటివారికి అర్థమయ్యే పదజాలంతో మాట్లాడాలి, నిదానంగా నడవాలి అనుకున్న చోటుకి సకాలంలో చేరాలి అని తొందర తొందరతో వరిగెత్తి నమన్యలు కొని తెచ్చుకునే కంటే బయలుదేరేటప్పుడు కాస్త ముందుగ బయలుదేరాలి పిల్లలూ జీవితంలో తెలుసుకోవలసింది చాలా వుంది మీరు పెరుగుతూ కేవలం చదివితేనే సరిపోదు చదువు తెలిపే రహస్యాన్ని తెలుసుకోవాలి చదువులో సారం తెలుసుకోవాలి మీరు శ్రద్ధగా వినండి మీకో చిట్కా చెబుతాను ”

అదేమిటో తనూ వినడానికి డ్రైవర్ వేగాన్ని తగ్గించాడు పిల్లలందరు టీచర్ వైపు ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు

“ ఏంలేదు చాలా సింపుల్, మూడు “స”లను గుర్తుంచుకోండి”

అర్థంకానట్లు చూశారుపిల్లలు

“ అదేనద్రా- “స” ఓనమాలలోని య, ర, ల, వ, స లేదుఅ “స”

అలాంటి మూడు “స” లను గుర్తుంచుకోండి “స” “స” “స” అయితే చెప్పండి అన్నట్లు చూస్తున్నారు

“ మొదటి “స” సత్యాన్ని పలుకు”

“ రెండవ “స” సహనాన్ని పాటించు ”

“ మూడవ “స” సార్ చంద్రం అడిగాడు

“చెబుతానద్రా- యిక మూడవ“స” నంతోషాన్ని పెంచు, పంచు,యిదద్రా మూడు‘స’ల సూత్రం పిల్లలందరు చప్పట్లు కొట్టారు టీచర్ ముఖం కళకళలాడింది “ఓ విషయాన్ని,ఓ సారి సూత్రం ద్వారా చెప్తే త్వరగా తలకెక్కుతుంది ఉదాహరణకి ఒకటి ఒకటి రెండు, ఒకటి ఒకటి జీరో “కరెక్ట్ సార్ యింకా యిలాంటివే చెప్పండి సార్” “అలాగే మూడు“సీ” లు ని,ని,ని, అప్పుడు టీచర్

కాస్త నవ్వును కలబోస్తు సరిగమలు పలికినట్లు పలుకుతూ కుడిచేత్తో తొడమీద దరువు వేసాడు ఈ సారి, పిల్లల్లో ఉత్సాహం ఎక్కువైంది, ఏకాగ్రతతో టీచర్ వైపు చూస్తున్నారు

“సార్ ఒక ని గూర్చి చెప్పనాండి” కుడి చేయిని లేవనెత్తుతూ అన్నాడు అప్పటివరకు నోరెత్తని జాన్సన్ చెప్పి అన్నట్టు సైగ చేశాడు టీచర్ అందరు అతనివైపు చూస్తున్నారు “ఒక ని, నీతిని మరవద్దు” అంటూ కదా సార్ అన్నట్టు చూస్తున్నారు “మరో ని ని నేను చెబుతాను సార్” అంటూ లేచి నిలుచున్నాడు మూర్తి చెప్పి అన్నట్టు చూశారు అందరు “ఇంతకుముందు బోర్డ్ చూశాం కదా సార్ నిదానంగా వ్యవహరించు అని అంటూ నవ్వుముఖం పెట్టాడు టీచర్ అదివిని అతని నమయ న్యూర్సికి మెచ్చుకోలుగా కనుబొమ్మలు కదిలిస్తూ “శభాశ్” అంటూ కుడిచేతిని పైకెత్తి అశీర్వాదపు సైగ చేశాడు “ఇకపోతే మూడవ “ని”ని గూడ మీరే చెప్పండి” అంటూ అందరి వైపు చూశాడు, అందరూ ఒకరి వైపు వొకరు ఆ తరువాత టీచర్ వైపు చూశారు

హా చెప్పండి అన్నట్టు సైగ చేశాడు టీచర్

మూడవ “ని” తట్టడం లేదు సార్, మీరే చెప్పండి అన్నాడు రెడ్డి అందరు అవునన్నట్టు చూశారు

“మూడవ ని అతి ముఖ్యమైంది నిరాడంబరంగా వుండాలి అంటే ఆడంబరాన్ని ప్రదర్శించవద్దు, మాటల్లోను చేతల్లోను నడకలోను, ప్రతి కదలికలోను సాదా సీదా తనం కనిపించాలి దీనికి మంచి ఉదాహరణ, మన మాజీప్రధాని లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి గారు, వినోభాభావే గారు మొదలగువాళ్ళు మనం మన పూర్వీకులనుండి మంచిని గ్రహించి మన తరంలో ఆచరించి రాబోయే తరాలకు ఆదర్శంగా వుండి సత్ చరిత్ర నిర్మాణానికి పునాది రాళ్ళు కావాలి

“సార్ ముందేదో కెనాల్ వస్తున్నట్టుంది యిక్కడే మనం మద్యాహ్నం భోజనం సిద్ధం చేసుకుంటే” అన్నాడు డ్రైవర్

కానీయండి అన్నట్టు చూశాడు టీచర్ కాలువ వొడ్డున వ్యాన్ ఆగింది అందరూ దిగారు కొందరు వంట పనిలో నిమగ్నం కాగ మరికొందరు కాలువ గట్టుమీద నిలుచోని పారేనీళ్లలోకి రాళ్లు విసురుతున్నారు విద్యార్థుల గుంపును చూసి రాళ్లు విసురగ ఏర్పడుతున్న నీటి వలయాలను చూసి వొడ్డున వున్న తాబేలు నీటిలోకి జారుకుంది

దూరంగా పొలంలో కలుపుతీస్తున్న ఆడవాళ్లు పాటలు పాడుతున్నారు ఎంతమంచిరాగం (వ్రతి వదాన్ని ముందు వాకరు పాడి వొదలగ,మిగతావాళ్లు ఒకేసారి అందుకుంటున్నారు ఆ కలసిపాడే గొంతులలో అలసట పొగొట్టే ఉత్సాహం । పాట రాగమై పరుగులు తీస్తూంది

నీళ్ల ధార

రోడ్డు పక్కన బోర్నీళ్ల పంపు కనపడగానే టీచర్ వ్యాన్ ఆపమని
డ్రైవర్‌కు సైగచేశాడు వ్యాన్ ఆగింది

“ దప్పిక అయినవాళ్లు వెళ్లి నీళ్లు తాగిరండి” అన్నాడు

వెంకట్, హరి యిద్దరు పంపువైపు నడిచారు వెంకట్ పంపును
కొడుతూ వుండగా హరి కాళ్లు చేతులను కడుక్కొని వొంగి దోసిలి
పట్టుకొని కడుపునిండా నీళ్లు తాగాడు ఆ తరువాత వెంకట్ పంపును
వాదిలి హరిని తీసుకొమ్మని సైగ చేశాడు హరి తడిచేతులను ఓసారి
గాలిలో దులిపి వెళ్లి పంపును పట్టుకొని

“చూడు కాళ్లు చేతులు కడుకుంటే కుదరదు,తాగు అంతే”అంటూ
పంపును కిందికి పైకి కదిలించాడు నీళ్లధార చాలా సన్నగా
వస్తూవుంది అది చూసి వెంకట్ -

“గట్టిగ కొట్టు, నేనూ కాళ్లు చేతులు కడుక్కుని నీళ్లు తాగిందాక
కొట్టు ” అన్నాడు కొట్టను అన్నట్టు చూశాడు

ఎందుకు అన్నట్టు చూపుడు వేలు వూపాడు

“ఆలస్యం అవుద్దీ”

“నీకు కాలేదా”

“ అయింది, నీకు కూడ అయితే వ్యాన్ ఆగుతుందామనకోసం”

“ఆగుతుందిలే కానీయ్”

“హా” అంటు హరి పంపుకొట్టకుండా వ్యాన్ వైపు పరుగెత్తబోయాడు
చుట్టూవున్న కప్పిల్లలు అటు యిటూ పరుగెత్తాయి వెంకట్ అతన్నే
వెంబడించి “ఎందుకు కొట్టవ్దా” అంటూ అతని చొక్కాపట్టుకొని
నిలదీశాడు

“వాదులు” “వాదలను” “కొడతాను” “తంతాను” ఈ దృశ్యాన్ని చూసిన టీచర్ మిగతా పిల్లలు వ్యాన్ దిగి వచ్చి యిద్దరినీ విడదీస్తూ కారణం అడిగాడు యిద్దరు కోపంగా ఒకరిని ఒకరు చూసుకుంటున్నారే తప్ప నోరు విప్పడం లేదు కొద్దిదూరం బీడులో పశువులను మేపుతున్న కాపరి వీళ్లవైపే చూస్తూ నిల్చున్నాడు ఏమైంది చొక్కాలు పట్టుకున్నారు, ఎందుకు ? అడిగాడు టీచర్ కాస్త విసుగును ప్రదర్శిస్తూ కోపంతో బునకొడుతూ వాకరినొకరు చూసుకుంటున్నారు “ఎవరు చెప్పరే” మిగతా పిల్లల్లో నుండి ఒకడు అడిగాడు

“వాన్నే చెప్పమనండి” వెంకట్ చూపుడు వేలితో చూపిస్తూ హరి మౌనంగా చూస్తువున్నాడు

“వీడు కాళ్లు చేతులు కడుక్కునే వరకు నేను పంపుకొట్టాను, మరి వీడు నాకుకొట్టడా?”

“కొట్టాలి” ఓ విద్యార్థి చెప్పాడు

“కొట్టడట” దుబం, కోపం రెండు కల్పిన గొంతుతో అన్నాడు వెంకట్ “అంటే”

“ఒక్క తాగడానికే కొడతాడట, కాళ్లుచేతులు కడుక్కోడానికి కొట్టడట”

“అవునా హరి?” టీచర్ ప్రశ్నించాడు

“అవును” అన్నట్టు తలాడించాడు, అమాయకుడిలా హరి

“ఎందుకు?” టీచర్ అడిగాడు

“ఎక్కువసేపు ఆలస్యమైతే వ్యాను వెళ్లిపోతది అని” అప్పుడతని కళ్లల్లో కొంటెతనం కదిలింది

“ఆ విషయం నీవు కడుక్కునేటపుడు నీకు గుర్తులేదా?”

మౌనంగా నీళ్లు తాగినపుడు తడిసిన తన చొక్కా కొనను వేళతో కొడుతు నిలుచున్నాడు హరి

“ఏడు మాత్రం ఎంతసేపైనా కడుక్కోవచ్చు” వెంకట్ ఉక్రోశంగా అన్నాడు
 “చూడు యిది చాలా చిన్న విషయం కాని పెద్ద సమస్యను
 సృష్టించింది హరి తనగూర్చే ఆలోచించి యితరుల గూర్చి
 వదిలేశాడు ”

“కాదు సార్ వ్యాన్ వెళ్లిపోతే”--

“ అవును ఆలస్యం అవుతే వెళ్లిపోయే అవకాశం వుంది, కాని అందర్ని
 తీసుకెళ్లవల్సిన బాధ్యత గూడ వుంది ”

“డ్రైవర్ హారన్ యిచ్చాడు ”

“ అది పిలుపు మాత్రమే అయినా నేనున్నానుగా, ఏది ఏమైనా ఈ
 సమస్యలు తెచ్చిపెట్టే పరిస్థితులను ఎవరూ కల్పించకూడదు
 ముఖ్యంగా మీకు కల్పించిన ఐదు నిమిషాల వ్యవధిలో యిద్దరు
 ఒకే తీరుగా తమ తమ పనులను తీర్చుకునే విధంగా మెలగాల్సింది
 వుండే, అలా కాలేదు కనక కొట్టుకునే వరకు వచ్చింది ఈ సమస్యలో
 సమయం గూర్చి మనకు కనిపించినా, యిందులో స్వార్థం, స్వహాసం
 యిమిడివున్నాయి ఈ రెండు లక్షణాలను మనిషి మొదటినుండే
 అదుపుచేసుకోవాలి మనిషితోపాటు అవి పెరిగి మానవున్ని భీవునిగా
 చేస్తాయి గుర్తుంచుకోండి” అని టీచర్ కదలగానే అందరు వ్యాన్ వైపు
 ఆయనతోపాటు నడుస్తున్నారు

“గురజాడ గారు మీకు తెలుసా”?

“ తెలుసు సార్ కవి, వారి సూక్తులు మనస్సుల్లో గోడలమీద రాసారు
 కదా!”

“ ఆయన కవి మాత్రమే కాదు, గొప్ప సంఘ సంస్కర్త, కన్యాశుల్కం
 నాటక రచయిత కూడా”

“ ఆయన ఏమన్నాడో ఓసారి గుర్తుచేసుకోండి, ‘సొంతలాభం
 కొంతమాని పొరుగువారికి తోడుపడవోయ్’ దానిని ఆచరించక

పోవటం వల్లనే ఈ ఆరాచకాలు పెరిగిపోతున్నాయి కవి మాటలను కాదనకూడదు, రేపు కాబోయే ఈ దేశపౌరులు మీరు గురజాడ మాటల్లోని అర్థాన్ని గ్రహిస్తేనే భవిష్యత్తుకు బంగారు బాటలు” అంటూ టీచర్ హరి చేతిలో వెంకట్ చేయిని వుంచాడు యిద్దరు యిలాగే పంపు దగ్గరికి వెళ్లి హరి పంప్ కొట్టగ వెంకట్ కాళ్లు చేతులు కడుక్కొని నీళ్లు తాగాడు ఆ తరువాత అందరు నీళ్లు తాగే వరకు, హరి, వెంకట్ పంప్ కొట్టారు క్లీనర్ క్యాన్ నింపుకొచ్చుకొని కొన్ని రేడియేటర్ లో పోసి మిగిలిన వాటిని తన కాళ్లదగ్గర పెట్టుకున్నాడు.

ఆ తరువాత పిల్లలందరు కేరింతలు కొడుతూ వ్యాన్ ఎక్కారు

“భద్రంగా కూర్చోండి చేతులు బయటికి పెట్టద్దు” అంటూ టీచర్ ఎక్కి కూర్చోగానే వ్యాన్ కదిలింది

“కవుల విషయమొచ్చింది కనుక చెపుతున్నాను తెలుగు సాహిత్యంలో మన అసలు సిసలు తేటతెలుగులో కవిత్వం చెప్పింది వేమనరా” టీచర్ అన్నాడు

“ఉప్పుకప్పురంబు ఒక్క పోలికనుండు రాశాడు కడుసారో” -- రసూల్ అడిగాడు

“చూడ చూడ రుచుల జాడవేరు” మూర్తి చెప్పాడు

“పురుషులందు పుణ్యపురుషులు వేరయా” హరి అన్నాడు

వెంటనే పిల్లలంతా కోరస్ గా “విశ్వదాభిరామ వినురవేమ” అన్నారు

“ఆ వద్యం చెప్పినాయనే, యింకా యిలాంటివి మనకు ఉపయోగపడే మంచి పద్యాలెన్నో చెప్పాడరా నిజంగా ప్రజలు సమస్యల గూర్చి రాసిన ప్రజాకవి ఆయనే అంతేకాదు ఆయన ఎన్నో సమస్యల మీద పద్యాలు అల్లాడు మానవజాతికే ఉపయోగపడే గొప్ప కవితా సాహిత్యాన్ని మనకు అందించాడు. వేమన మహాకవి మాత్రమే కాదు విశ్వకవి ”

“ కంచుమ్రోగునట్లు కనకంబు మ్రోగునా” చంద్రం చెప్పాడు

“ మీరంతా వేమన శతకం తప్పకుండా కంఠతాపట్టాలి మీకు మునుముందు చాలా ఉపయోగపడుతుంది ”

“ టీచర్ విద్యార్థులమధ్య జరుగుతున్న సంభాషణను డ్రైవర్ క్లీనర్ కూడ వింటూ ఉన్నారు యాత్ర మొదలు అయ్యేటపుడు టీచర్ పెట్టిన పరతు “ నిదానంగ నడపాలి” అన్న సూచన టీచర్ ను చూసినపుడల్లా గుర్తు రావడంవల్ల వ్యాన్ ను మామూలు స్పీడ్ లో నడుపుతున్నాడు డ్రైవర్ అడవిలో నుండి ప్రయాణం అన్నీ చెట్లు, పొదలు, వాగులు, వొంకలు, అంతా ఆకుపచ్చని అందం సూర్యుడు మబ్బుల చాటున ఉండడంవల్లా పందిరికింద చల్లదనం ప్రకృతి వడిలో పడుకున్నంత హాయి అప్పుడే ఓ త్రాచుపాము నడి రోడ్డులో పరిగెత్తి చూస్తూ వ్యాన్ చప్పుడును గమనించి పక్క పొదల్లోకి జారుకుంది

“ పాము, పాము, పాము” పిల్లలు అరిచారు

“పోయింది” అంటూడ్రైవర్ అదిపోయిన వైపు చూస్తున్నాడు

“దాని భయం దానికే” క్లీనర్ అన్నాడు

“వాతావరణం చల్లగా వుంది అందుకని అది బయటికి వచ్చి ఆడుతుంది”

“ఒక వేళ మన బండి చక్రాల కింద పడితే?” మూర్తి అడిగాడు

“చస్తది” టీచర్ చెప్పాడు

“ చావకుంటే” జాన్సన్ అనుమానం వ్యక్తం చేశాడు

“ పగపడతది” రసూల్ చెప్పాడు

“ప్రత్యేకంగా పగ అంటూ ఏమి వుండదగ్గరా, చూడండి నిన్నెవరైనా కొట్టితే నీకేమనిపిస్తుంది”

“ బాధఅపిస్తుంది”

“ అని పిచ్చి”

“ మళ్ళీ అతన్ని కొట్టాలనిపిస్తుంది”

‘ కొట్టాలన్ తిట్టాలన్ అనిపిస్తది ఆయన్ని గుర్తుపెట్టుకుంటే కలిసినపుడల్లా క్రితంలో కొట్టింది గుర్తుకొస్తది మనలో కోపం పుట్టుకొస్తది అవునా”

“అవును సార్ ‘

“ త్రాచుపాముల్లోను అంతే, వాటిని కొట్టినా, బాధించినా తిరగబడతాయి పాముకు చేతులు లేవు మనం కొట్టినట్టు కొట్టలేవు కనుక కాటేస్తుంది మన దగ్గర ఆయుధాలు వున్నట్టు వాటి దగ్గ విషపు కోరలుంటాయి వాటిని ఏమీ అనకపోతే వాటంతవే పోతాయి యిప్పుడు పోలేదా అంతే” టీచర్ చెప్పాడు

“ వాటికి మనం భయపడినట్టు అవి మనలను చూసి భయపడతాయి” అన్నాడు డ్రైవర్ పాముల మీద చర్చ సాగుతూనే వుంది విద్యార్థులు తమ అనుమానాలను తెలుసుకుంటున్నారు వ్యాన్ వైపు చూస్తూ చేతులు ఊపారు దూరంగా కనిపిస్తున్న పిల్లలు

నమ్మకాలు

ఒక ముద్రిచెట్టుకింద వ్యాన్ ఆపుకొని అల్పాహారాన్ని తింటూ కూర్చున్న
పిల్లల మధ్య టీచర్ కూర్చున్నాడు

“ సెర్ సార్ ” అంటూ పరుగెత్తుకొచ్చాడు జాన్సన్

“ ఏమి అన్నట్టు చూశాడు టీచర్ ”

“ ఆ రసూల్ గాడు చూడండి సార్ ” అంటూ తాను వచ్చిన వైపు చూపుడు
వేలుతో చూపాడు

“ ఏం జరిగింది ” అంటూ చేతిలోని ఫులిహారావున్న ఆకును పక్కకు
పెట్టి జాన్సన్ ను అనుసరించాడు

“ సార్ ఒకదాన్ని రాళ్లతో కొట్టి చంపేశాడు యింకోదాన్ని వెంట పడ్డాడు
సార్ ” పోతూ పోతూ ఎగపోస్తు చెబుతున్నాడు

“ దేన్నిరా ”

“ మీరే చూడండి సార్ ”

టీచర్ జాన్సన్ వెంట నడిచి గుంపుగ వున్న మొదగు పాదల్లో
తిరగాడుతున్న తొండల్ని రాళ్లతో కొడుతున్నాడు దాన్ని గమనించిన టీచర్

“ ఏమ్ రసూల్ ఏమిటిరా ఆ పని ”

“ వీటిని చంపాలి సార్ ”

“ ఎందుకు ”

జవాబు లేదు

“ ఒరే జీవ హింస చేయకూడదని చదవలేదా? ”

“ అమ్మో వీటిని చంపాలి సార్ ” అంటూ రాళ్లు విసురుతునేవున్నాడు

“ ఎవరు చెప్పారు ” అంటు వెళ్లి అతని చేయి పట్టుకొని ఆపాడు

“ వదలండి సార్ అంటూ టీచర్ ముఖంలోకి చూస్తు నిలుచున్నాడు

టీచర్ అతని ముఖంలోకి చూస్తున్నాడు రసూల్ ముఖంలో కని టీచర్ ముఖంలో పలుచటి చిరునవ్వు

“ ఏ ప్రాణిని చంపకూడదు ’ అంటూ చచ్చిపడివున్న తొండవైపు జాలిగ చూస్తూ, అతని చేతిని అలాగే పట్టుకొని మర్రిచెట్టు వైపు తీసుకొచ్చాడు ఈ లోపు జరిగిందేమిటా చూద్దాం అని మరికొందరు విద్యార్థులు ఎదురొచ్చారు అందరూ కల్చి మర్రిచెట్టు కిందకు నడిచారు

“ రసూల్ తొండను నీవు అనవసరంగా చంపావు అది ఎవరికి హాని చేసేది కాదు విషం కక్కజీవి కాదు వాటి వెంట ఎందుకు పడ్డావు”

“ మాతాత చెప్పాడు గిర్గుట్ కనిపిస్తే పత్తర్ సేమార్నా అని ” తనకు వారసత్వంలో వచ్చిన ఆపురూప రహస్యాన్ని దాచి దాచి చెప్పినట్టు చెప్పాడు

“ నో నో అది సాధుజీవి” అంటూ మర్రికొమ్మలవైపు చూశాడు పైన కొమ్మలను కరచుకొని వున్న తొండలు కనిపించాయి

‘ ఎప్పటినుండో తొండ కనిపించగనే క్రూరంగా రాళ్లతో కొట్టి కొట్టి చంపడం జరుగుతూవుందట ఆ క్రమంలోనే రసూల్ చూడగానే తొండలను రాళ్లతో కొడుతున్నాడు దీనికి అంతం ఎప్పుడో? ఈ విషయాన్ని గూర్చి అందరం కల్చి ఆలోచించాలి అంతేకాదు అందరం కలిసి ఆపాలి” అంటూ రసూల్ వైపు చూశాడు రసూల్ మనస్సులో ఏదోకొత్త ఆలోచన కదుల్తూవుంది అవును అమాయకపు జీవి, హాని ఎరుగని ప్రాణిని ఎందుకు కొట్టి చంపుతున్నట్టు? తాత తనకు ఎందుకు చెప్పినట్టు?

“ ఏమిటాలోచిస్తున్నావ్” టీచర్ అడిగాడు

“ ఏం లేదుసార్ మాతాత ఎందుకలా చెప్పాడా అని”

“ వాళ్ల కాలంలో ఏం జరిగిందో, ఎవరు వాళ్లకు అలా చెయ్యమని ఎందుకు చెప్పారో మనకు తెలియదు, అది వాళ్లకే వాదిలేస్తే సరి”

రసూల్ సరే అన్నట్టు తలాడించాడు

“ అయితే మనం ఆలోచించవల్సింది ఆచరించవల్సింది, మన కాల ధర్మం మన కాలంలో మన ధర్మాన్ని చెబుతుంది? జీవహింసచేయరాదు

“ అంటూ పిల్లలందరివైపు చూశాడు పిల్లలందరు అవునన్నట్టు ఆమోదంతో తలలూపారు రసూల్ ముఖంలోను ఓ కొత్త ఆలోచన కదిలింది

“ అందరు ఒక్క దగ్గర్ని రండి ఎండతగ్గగానే యింకొంచెం సేపట్లో బయలుదేరుదాం, అంతకంటే ముందు కాసేపు మాట్లాడుకుందాం” అంటూ అందర్ని రమ్మంటు చేతితో సైగ చేశారు అందరూ టీచర్ చుట్టూ చేరారు వాళ్లంతా పదిహేనేళ్లలోపువారే, పువ్వుల్లాంటి ముఖాలు, పెరిగే వయస్సు, కరిగే మనస్సులు

“ చూడండి మనకు బుద్ధుడు ఏంచెప్పాడు, జీవహింస చేయరాదు, అంటే ఏ ప్రాణిని చంపరాదు”

“ ఆలోచించి అత్యవసరమైతే, ప్రాణానికి హాని జరిగేటట్టువుంటే చెయ్యొచ్చునేమో కాని అవసరంలేంది చీమలను కూడ” అనే లోపే

“ చంపొద్దు కాని మరి దోమల్ని చంపుతున్నాం కదాసార్” మరో విద్యార్థి టీచర్ నవ్వుతూ “ దోమలు మనలను బాధిస్తాయి, మన రక్తాన్ని తాగుతాయి, అంటురోగాలు కలిగిస్తాయి కాబట్టి చంపుతున్నాం ఏ సూత్రానికైనా పట్టు విడుపు వుంటుంది”

“సార్ యిప్పుడు ఈ అడవిలో ఓ పులి మనమీద పడితే” --

“ మొదట దానిని పారదోలాలి”

“ ఆ అది పూరుకుంటదా, పైన పడి పంజాత్ కొట్టదూ”

“ అప్పుడు దాన్ని చంపొచ్చు అది శ్రూర మృగం ”

“ అంతేకాని మన జోలికిరాని తొండల్ని, అందమైన తూనీగలను చంపుతారు మీరు క్రింది తరగతుల్లో వున్నపుడు ఎన్ని తూనీగలను చంపారో గుర్తు తెచ్చుకోండి, మూఢనమ్మకాలతో మూర్ఖపు ఆనందంతో మరొక ప్రాణికి హాని చేయొద్దుసుమా” అన్నాడు టీచర్ అప్పుడాయన చెట్టుకింద మరో బుద్ధుడా! అనిపించింది అందరికీ

ఆ తరువాత అందరూ అటు యిటూ తిరుగుతూ చెట్టుఎక్కి కాసేపు కోతికొమ్మచ్చి ఆట ఆడుకున్నారు క్లీనర్ మర్రిచెట్టెక్కి తేనెను జోవుకొచ్చి మర్రాకు డొల్లలో పోసిచ్చాడు వెంకట్ వేరే డొల్లల్లో కాస్త ఎక్కువ తేనెను తెచ్చి టీచర్ కిచ్చాడు డ్రైవర్ తెట్టెను తుంచి తలాకాస్త యిస్తూ, మధ్య మధ్య వున్న జిడ్డు తెట్టెను ఒకచోట పెడుతువున్నాడు

నలుగురైదుగురు వక్క చెలుకలో వేపచెట్టుకున్న తేనెను జోపడానికి ప్రయత్నం చేస్తూ వున్నారు అందులో రామిరెడ్డి చెట్టు ఎక్కి తెట్టెను కదిపాడు అంతే తేనెటీగలు అతన్ని కుట్టసాగాయి బాధతో భయంతో చెట్టు దిగి తంగెడుకొమ్మలను యిరుచుకొని వాటి బారినుండి తప్పించుకునే ప్రయత్నం చేసాడు కాని ఆవి రెడ్డిని అంతసులభంగా వొదలలేదు రెడ్డి వెంటవున్న మూర్తిని గూడ కొన్ని ఈగలు కరిచాయి అది చూసిన డ్రైవర్ ముసిముసిగ నవ్వాడు మళ్ళీ వ్యాన్ కదిలించి అడవిలో దొరికే ఫలాల గూర్చి తేనె పట్టుల గూర్చి వాటి రుచుల గూర్చి చర్చించుకుంటున్నారు

చూపు

“ సార్ వీళ్ళిద్దరు మాట్లాడుకోవటం లేదు సార్” ఓ యిద్దరు పిల్లలు ఫిర్యాదు చేశారు వెంకటరెడ్డిని, చంద్రాన్ని తీసుకొచ్చి టీచర్ ముందు నిలబెట్టారు పుస్తకం చదువుతున్న టీచర్ పేజీల మధ్యన వేలుంచి వాళ్ళవైపు కాసేపు మౌనంగా చూశాడు వెంకటరెడ్డి ఖరీదైన టీ షర్ట్, జీన్స్ ప్యాంట్ వేసి నున్నగా, చలాకిగా వున్నాడు

సాదాసీదా వేషధారణ తొణకని ప్రశాంతమైన చూపులతో చంద్ర తన భుజాలు పట్టుకున్న స్నేహితుల పట్టును వొదిలించుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు

“ ఏమిటి సంగతి” యిద్దర్ని ప్రశ్నిస్తున్నట్టు సైగ చేశాడు టీచర్

“వీళ్లు మాట్లాడుకోవడం లేదు సార్” అని మళ్ళీ వాళ్ళే అన్నారు

“అవునా! అన్నట్టు చూశాడు టీచర్

ఇద్దరూ మౌనంగా చూస్తువున్నారు, తప్ప మాటలు లేవు

“ చెప్పరేం? ” అడిగాడు టీచర్

అయినా వాళ్లు నోరు విప్పలేదు

“ మూగి వాళ్ళయ్యారా? నోరు విప్పండి” టీచర్ గద్దించాడు

టీచర్ నే చూస్తూ చంద్రం, నేలను చూస్తూ రెడ్డి, వాళ్ళనే చూస్తూ మిగతావాళ్లు “ఏం రెడ్డి ఎందుకు మాట్లాడుకోవడంలేదు”?

“ ఆయన్నే అడగండి”

“చంద్రం నీవన్నా చెప్పు”

“ ఆయనే మాట్లాడడం లేదు సార్”

“ యింతకుముందు బాగానేవున్నారు కదా? అంటూ మిగతావాళ్ళవైపు చూశాడు

“ ఉండేది సార్, యిద్దరిదీ ఒకే ఊరు” స్నేహితులుగానే వుండేది
 “ అలాగా మరెందుకు మాట్లాడుకోవడం లేదు, ఏమన్న పోట్లాడుకున్నారా” యిద్దరి చూపులను మార్చి మార్చి చూస్తు అన్నాడు
 “ అదే లేదు సార్” చంద్రం అన్నాడు
 “ ఏం రెడ్డి”? ప్రశ్నించాడు టీచర్
 రెడ్డి మాట్లాడలేదు
 ఇంతకుముందు బాగ కల్పి మెల్నివుంటూ రెడ్డి, చంద్రం నోట్స్ ను అడుక్కునేవాడు తన టెక్ట్ బుక్స్ చంద్రానికి యిచ్చేవాడు
 “ మరి యిప్పుడేమైంది”?
 “ ఊళ్లో ఏదో జరిగిందట సార్” మెల్లగ మూర్తి అన్నాడు
 మూర్తి చూడడానికి అమాయకంగా వుంటూనే చుట్టూరవున్న వాళ్ల అందరి సంగతులు ఆరా తీస్తాడు అంతే కాదు వొకరి వెనుక మరొకరిని ఎగతాళిగ మాట్లాడుతువుంటాడు
 “ ఊళ్లో ఏదో జరిగితే - ” టీచర్
 “ అదే చెప్పమంటున్నాం సార్”
 “చూడండి మొదట స్నేహితులే కదా! అయితే స్నేహమంటే మాటలు కాదుఅది” అందరు వింటూ నిలుచున్నారు అది చూసి వ్యాన్ డ్రైవర్ వచ్చి వాళ్లతోపాటు వింటూ నిలుచున్నాడు క్లీనర్ బండిని తుడుస్తావున్నాడు
 “ తోటివారిని ప్రేమించడం అనేది ప్రతివానికి వుండవల్సిన ముఖ్యమైన లక్షణం చాలా మందిలో అదే లోపిస్తున్నది అందువల్ల అన్నీ సమస్యలే! అయినా అన్నెం పున్నెం ఎరుగని, ఆడే పాడే వయస్సుమీది యింత కు ముందు కల్పిమెల్ని తిరిగి యిప్పుడెందుకొచ్చిందటా?”
 “ వీళ్లు చెప్పరు సార్, వీళ్ళ సంగతి మూర్తికి తప్పక ఎరుకుంటది” రసూల్ అన్నాడు

“రసూల్ అన్నది నిజమేనా, ఏం మూర్తి?”

“ఏం లేదు సార్ వాళ్ల ఊళ్లో చంద్రంవాళ్ల నాన్న, రెడ్డి వాళ్లనాన్న దగ్గర పాలేరట”

“అయితే?”

“ఏదో గొడవ జరిగిందట, చంద్ర వాళ్లనాన్న ఎదురు తిరిగాడట రెడ్డి వాళ్ల నాన్న ఆయన్ని పనిలో నుండి తీసేసి, తీసుకున్న అప్పును పైసలేకుంట చెల్లించమన్నాడట మొత్తంమీద చాల పెద్ద గొడవే అయిందట” అంటూ యిద్దరి వైపుచూసి, మిగతాది చెపితే ఏమనుకుంటారో ఏమో అని సందేహిస్తూ -- ఆగాడు మూర్తి,

“వీళ్ల నాన్న మా నాన్నను కొట్టాడు సార్” చంద్రం అన్నాడు

“మానాన్న ఊర్కే ఏంకొట్టలేదు” అన్నాడు రెడ్డి

“వూళ్లో వాళ్లు పోట్లాడుకుంటే, ఇక్కడ మీరు పోట్లాడుకోలేదు కదా?” అన్నాడు టీచర్ ‘లేదు’ అన్నట్టు తల వూపారు ఇద్దరూ

“మా నాన్నను కొట్టారని తాను, మానాన్నకు ఎదురు తిరిగాడని నీవు ఎవరకీ వారే ఏదేదో అనుకొని ఒకరికొకరు ద్వేషించుకుంటున్నారు కదా?” ఎవరు మాట్లాడలేదు

“చూడండి పిల్లలు, ఇది దురదృష్టకరమైన ధోరణి, తోటివానిని సమానంగా చూసే సంస్కారాన్ని పెంచుకోవాలి రెడ్డి భూస్వామి కొడుకైనా, చంద్రం పాలేరు కొడుకైనా మాకు అందరు సమానమే, పోగా ఎవరు బాగా చదివి ఎక్కువ మార్కులు సంపాదిస్తే, అతనే ఎక్కువ గుర్తించబడతాడు ఒక పేద పిల్లవాడు బాగా కష్టపడి చదివి డాక్టర్, యింజనీర్, ఐ ఎ ఎస్సీ అయితే ఆయన స్థితిమారదూ? అందువల్లా తల్లిదండ్రులకున్న ఆస్తులను చూసుకొని ఎగిరి పడడం ఆవివేకం రెడ్డి నీవు చంద్రంతో చేయకలుపు” అంటూ యిద్దరినీ అక్కున చేర్చుకొని తలనిమిరి “యిక పదండి కాస్త చల్లబడదాం” అంటూ అందరూ వ్యాన్వైపు నడిచారు అందరికంటే వెనుక జాన్సన్ రెండు రాళ్లను ఒకదానికి ఒకటి రాపిడి చేస్తూ వాస్తున్న నిప్పు రవ్వలను చూస్తూ నడుస్తున్నాడు

మాటల మూటలు

వ్యాన్ నడుస్తూవుంది, టీచర్ పిల్లలనుద్దేశిస్తూ

“ మనం క్విజ్ ను నడుపుదాం టైం పాస్ అవుద్ది, విషయాలను తెలుసుకోవచ్చు” అన్నాడు టీచర్ సరే అన్నట్టు అందరూ తలలూపారు

“ మనిషిలో నిత్యం మనిసిని కాపాడే అవయవం ఏది చెప్పండి” టీచర్ అడిగాడు

“ గుండె” ఒక విద్యార్థి తన ఎదమీద చేయివుంచుతూ అన్నాడు

“ కాదు అది పనిచేస్తేనే మనిషి, లేకపోతే శవం”

“ చేతులు” అన్నాడు తన రెండు చేతులను ఎత్తి చూపిస్తూ యింకో విద్యార్థి

“ఉహు” అంటూ ఓ సారి తన కళ్లను మూసి తెరిచాడు టీచర్

“తల”

“ కొంత కరెక్ట్”

“యిక మీరు చెప్పండి సార్” అందరూ ఒకేసారి అన్నారు

“ మరి మార్కులు నాకే వస్తాయి కదా?”

“ రానీయండి”

“ నాలుక” కుడిచేతి చూపుడు వేలితో తన నాలుకను చూపిస్తూ అన్నాడు అవును అన్నట్టు ఒకరిముఖాలు వొకరు చూసుకున్నారు నోరు మంచిదైతే ఊరంతా మంచిదే అనేనానుడి మీకు తెలుసుకదా”

అందరూ అవునన్నట్టు తలవూపారు

“ మరో ప్రశ్న, అన్నిటికంటే శక్తివంతమైన శబ్దం ఏది?”

గొర్రెలమంది అడ్డురావటం వల్లా వ్యాన్ నిధానంగా పోతువుంది

వెంటవున్న కాపరి తనకు పట్టనట్టె ఈల పాట పాడుతు నడుస్తున్నాడు
“ చెప్పండి”

‘ మీరే చెప్పండి సార్’ అన్నారు పిల్లలు

“అన్నీ నేనే చెబితే మరి మీరేమి ఆలోచిస్తున్నట్టు?”

“ పోనీ మీకో క్లూ యిస్తాను” అంటుచూపుడు వేలితో పెదాలను
తాకుకుంటూ ఏకాగ్రతలోకి వెళ్లి-

“ మొదటి ప్రశ్నకు రెండవ ప్రశ్నకు సంబంధం వుంది” అన్నాడు
టీచర్ అందరూ ఆలోచనలో పడిపోయి మౌనంగా చూస్తూవున్నారు
“మెదడుకు మేత పెట్టండి”

“తట్టడం లేదు సార్”

“ యిది చాలా లొత్తైన ప్రశ్న ఆలోచిస్తే అదే తట్టుద్ది మీరాలోచిస్తేగా
‘మాటర్రా’ ‘మాట|’ అంటూ అందరివైపు చూశారు అందరూ
అవునన్నట్టు నవ్వుముఖాలు పెట్టారు

“ ఇంతకు ముందు నాలుక గూర్చి అనుకున్నాం దానికి
సంబంధించిన మాట గూర్చి అయితే మీరు తొందరగా క్యాచ్ చేస్తారని
దీన్ని అడిగాను ఎదుటివాడు మాట్లాడితే మనమీద పనిచేస్తుంది
మనం మాట్లాడితే ఎదుటివాని మీద పనిచేస్తుంది మాట
అన్నింటికంటే ప్రభావం చూపిస్తుంది అందుకే అది అన్నింటికంటే
శక్తివంతమైనది మాట స్నేహాన్ని పెంచుతుంది తెంచుతుంది
అందుకే ‘ మంచి మాట వరహాలమూట’ అన్నారు పెద్దలు ఒక
విషయం గుర్తుంచుకోండి మాట జారితే మళ్ళీరాదు మాట అనడానికి
తెలివిని ఉపయోగించాలి మాట వినడానికి సహనాన్ని ప్రదర్శించాలి ”

“మరో ప్రశ్న వేయండి సార్” చంద్రం అడిగాడు

“ వేస్తే ఏం లాభం మీరెవరు చెప్పడం లేదు”

“ కొంచెం ఈజీ ప్రశ్నలు వేయండిసార్” రెడ్డి

“ అవును సార్” రసూల్

“ మనిషికి శోభనిచ్చేవి ఏవి?”

“నగలు”

“కాదు”

“విలువైన వస్త్రాలు”

“ఊహ”

“ ధనం” రెడ్డి

కానేకాదు అన్నట్టు తలవూపాడు

“ భక్తి” రసూల్ చెప్పాడు

“ నహి”

“ విద్య” చంద్రం అన్నాడు

“ కొంతవరకు కరెక్ట్ కాని ప్రశ్నకు తగ్గట్టు సమాధానం చెప్పాలి”

“సరే సార్” అన్నట్టు అందరు కాస్త కదిలి కూర్చున్నారు గట్టు, గుట్టల ఏరియారోడ్డు అంతా ఎత్తు పల్లాలు వ్యాన్ నడుస్తూనేవుంది అతలాకుతాలంగా

“చంద్రం చెప్పి దగ్గర్లో వున్నావు”

అందరు అతనివైపు చూశారు

“ నాకు తోచింది అంతే సార్”

“ మిగతాది నేను చెబుతాను”

చెప్పండి అని అందరు శ్రద్ధగ టీచర్ వైపు చూస్తున్నారు ఏం చెబుతాడో వినాలని డ్రైవర్ బండిని నెమ్మదిగ నడుపుతూ ఓ చెవిని యిటువైపు పెట్టాడు

టీచర్ తన చూపుడు వేలును బొటన వేలికి ఆనించి “ వినయ విధేయతలు”

“ అవునవును అన్నట్టు” అందరూ వొకరి ముఖం వొకరు చూసుకున్నారు

“ ఆభరణాల కంటే, ఆస్తిపాస్తులకంటే విలువైనది ”

“ పాతే మనిషి మంచిగ బ్రతకాలంటే కావలసినవి ముఖ్య లక్షణాలేమిటి? ”

“ చెవుతాను సార్ కష్టపడి పనిచేయాలి ” చంద్రం అన్నాడు

టీచర్ నవ్వుతూ చూశాడు

“ కష్టపడే వాళ్లంతా మంచిగ బతుకుతున్నారు ” మధ్యలో కల్పించుకొని క్లీనర్

‘అచ్చా’ అన్నట్టు చూశాడు డ్రైవర్

“ ఆలోచించదగ్గ విషయమే ” టీచర్ అన్నాడు

“ ఏదన్నా క్లా యివ్వండి సార్ ” అన్నారు కొందరు

“ యింతకుముందు ప్రశ్న వ్యక్తిత్వానికి సంబంధించినదైతే ఈ ప్రశ్న బ్రతుకుదెరువుకు సంబంధించింది

“ పనితనం ” వెంకట్ చెప్పాడు

“ సగం కరెక్టే, అదే మోస్తరు మరో -- ”

“ అయితే అవిమీరు చెప్పండి సార్ ” మూర్తి

“ మీకు గుర్తుండేటట్లు చెప్పాలంటే, ఓర్పు - నేర్పు ” యిది వున్నావాళ్లు దేశంలో ఏమూలనైనా బ్రతుకగలరు పిల్లలు చప్పట్లు కొట్టారు, టీచర్ చిరునవ్వు నవ్వాడు

“ పిల్లలూ మీరు సాంఘికశాస్త్రం చదువుతున్నారు కదా ”

“ అవును సార్ ”

“ మొగల్ చక్రవర్తుల్లో ఈ దేశాన్ని బాగా పరిపాలించిందెవరు? ”

“ అక్బర్ ’ ఒక్కసారే నలుగురి జవాబు

“ ఆద్వా - చరిత్ర బాగే చదువుతున్నారన్నమాట ”

“ చదివినపుడు చదివింది గుర్తున్నట్టే వుంటది తరువాత ఆ సం॥ ఏ యుద్ధం ఎపుడు జరిగింది లాంటివి కొన్ని గుర్తుండవు అసలు

చదివించడంతా గుర్తుండాలి, ఏం చెయ్యాల్సి సార్?” వెంకట ప్రశ్నించాడు

“ చదివితే ఎందుకు గుర్తుండదు” టీచర్ అన్నాడు

“ ఆయన చెప్పేది నిజమే సార్ నాకూ అంతే” మూర్తి

“ అంటే శ్రద్ధగా చదవటం లేదన్నమాట చూడండి చదివితే గుర్తుంటది, గుర్తుండేటట్టు చదవాలి అర్థం కానిదాన్ని ఒకటికి రెండుసార్లు చదవాలి ఈ ప్రాబ్లమ్ చాలా మందిలోను వుంటుంది దీనికి ముందు ఒకటే ప్రశాంతంగా, ఏకాగ్రతతో చదవాలి చదివినదాన్ని ఓ సారి మననం చేసుకోవాలి పాఠం బాగా గుర్తుండాలి అంటే టీచర్ చెప్పేటప్పుడు సరిగ్గా వినాలరా! విన్నదానిని అదే రోజు రెండు మూడు మార్లు చదవాలి అంతే యిక దానిని మీరు మరవాలన్నా మరవలేరు దేనికైన సాధన చాలా అవసరం సాధించలేనిది ఏం లేదు ” చెప్పాడు టీచర్

అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు

“ ఇందాక మీరు అక్బర్ పేరు చెప్పారు కదా! ఆయన స్థాపించిన మతమేదో చెబుతారా?” “ దీన్ -ఇ- ఇలాహీ” అన్నాడు రెడ్డి

“ గుడ్ దానర్థం తెలుసా ఎవరికైనా” కలయజూస్తు అన్నాడు టీచర్ పిల్లలు తెల్లమోహం వేశారు

“ దీన్ అంటే మతం”

“ ఇలాహీ అంటే భగవంతుడు”

“ ఆ అదే భగవంతుని మతం అని అర్థం అందరూ కలసి బ్రతకాలి ఆనాటి నుండి సాగుతున్న ఆలోచనే, మనం దానికి ఆచరణలో పెట్టాలి అంతే కలసి వుంటే కలదు సుఖం

“ సార్ ఎదురుగ ఏదో హాటల్ వున్నట్టుంది ఆపమంటారా”

“ ఆవు” టీచర్ అన్నాడు

వ్యాన్ ఆగింది అందరూ దిగారు, టీచర్ ముందుగ వెళ్లి అందరికీ 'టీ' అర్థరిచ్చాడు పిల్లలు అవసరాలు లీర్చుకోవడానికి ఇటూ అటూ వెళుతున్నారు ఒకడు తంగెడు పూలను తెంపుతున్నాడు మరొకడు అక్కడ పడివున్న తాటికాయను పుట్‌బాల్‌ను తన్నుకు వచ్చినట్టు తన్నుకొస్తున్నాడు

“ టీ రడీ రండి” టీచర్ కేకపెట్టాడు

అది విని అందరూ టీ టేబుల్ చుట్టూర చేరి తలా ఓ గ్లాసు అందుకున్నారు టీ తాగుతూనే డ్రైవర్, టీచర్ రేపటి ప్రయాణం గూర్చి చర్చించుకుంటున్నారు కొందరు విద్యార్థులు షుగర్ తక్కువుందని హోటల్‌వానితో తగువుకు దిగుతున్నారు అది గమనించిన టీచర్ వాళ్లను సమీపించి, చల్లపరచి వ్యాన్ వైపు నడిచారు

చర్చ

చీకటి పడుతున్న వేళ వర్షం పడుతూవుంది

“ ఏం వేగాన్ని తగ్గించావు” టీచర్ అడిగాడు డ్రైవర్ని

“ వైపర్స్ పనిచేయడం లేదుసార్ క్లీనర్ చెప్పాడు

“ రిపేర్ చెయ్యొచ్చుగ” ఓ విద్యార్థి సూచించాడు

“యిప్పుడు కుదరదు, కాస్త ఆపు గురూ! దాన్ని రుద్దుతాను” అన్నాడు క్లీనర్

వ్యాన్ ఆగింది, క్లీనర్ దిగి వ్యాన్ ముందుకు నడిచాడు

దేన్ని రుద్దుతాడో అని అందరు ఆసక్తిగ చూస్తున్నారు

క్లీనర్ జేబులోనుండి ఓ సిగరెట్ తీసి తుంచి డ్రైవర్ ముందు అడ్డానికి రుద్ది తిరుగొచ్చి తనసీట్లో కూర్చొని ‘ రైట్’ అన్నాడు

వ్యాన్ కదిలింది, పాగాకు రుద్దినంత మేరకు నీటి చుక్కలు నిలవకుండా

రాలిపోతున్నవి రోడ్డు క్లియర్ గ కనిపిస్తుంది వ్యాన్ వేగం కాస్త పెరిగింది

విద్యార్థులతో పాటు, టీచర్ ఓ కొత్త విషయాన్ని తెలుకున్నట్టు చూస్తూ

“ ఒక వేళ సిగరెటు ఉండదనుకో అప్పుడు?” అడిగాడు టీచర్

“ పాగాకు లేకుంటే, యింత బట్టల సబ్బును రుద్దాలి” అన్నాడు డ్రైవర్

“ మంచి ఐడియా” టీచర్ మెచ్చుకున్నాడు

కొన్ని కిలో మీటర్లు వచ్చినాక వర్షం లేనేలేదు

రోడ్డు పక్కమ్మటే వ్యవసాయబావి, పశువుల కొట్టం, కొట్టానికి కొంత

దూరంలో తగలబడుతున్న గడ్డివాము కాలుతు మంటలు పైకిలేస్తూ

చివర్న నల్లని పొగ, పొగతోపాటు లేచి చుట్టూర పరుచుకుంటున్న కాలిన

గడ్డిపోచల బూడిద ముక్కలు అక్కడ ఎవరు వున్నట్టు కదిలికలు లేవు

‘ వ్యాన్ ఆపు’ టీచర్

వ్యాన్ ఆగింది, అందరు దిగారు “ పశువులమేత తగలబడి పోతుండే

ఎవరు లేనట్టుంది పదండి" టీచర్ అన్నాడు ఉవ్వెత్తున లేస్తున్న మంటలకు పశువులు అరుస్తున్నాయి బావికి అమర్చిన పంపునీళ్లు పడే చోట కాలువచెడి ఓ మడుగులాగ తయారైంది పక్కనే వున్న మట్టి గోలెం, రెండు నీళ్ల కుండలు వున్నాయి విధ్యార్థుల్లో కొందరు నిప్పును ఎలా అర్పాలి అని ఆలోచిస్తూ, తోచిన మేరకు తమ ప్రయత్నాలను మొదలు పెట్టారు

టీచర్ ఏదేదో చెపుతు వున్నాడు యిద్దరు నీళ్లకుండలు తీసుకొని మడుగులో ముంచుకొచ్చి చల్లుతున్నారు మరికొందరు అక్కడవున్న కర్రలు అందుకని కాలుతున్న గడ్డిని జారకొడుతున్నారు ఈలోపు పక్క బావుల దగ్గర వున్న వాళ్లు పరుగెత్తుకొచ్చారు, మోటార్ స్టార్టర్ వున్న రేకు దబ్బా తాళాన్ని పగులగొట్టి పంపును స్టార్ట్ చేశారు

నీళ్లే నీళ్లు --

మంటలారిపోయాయి నిప్పు చల్లారింది

"ఎవరు పెట్టారు ఈ నిప్పు" టీచర్ ప్రశ్నించాడు

"తెలవదు" అని అక్కడికొచ్చినవాళ్లు జవాబు చెప్పారు

"మొత్తం మీద ఎవరో గిట్టనివాళ్లు చేసిన పనే యిది" ప్రక్కబావి పెద్దమనిషి అనుమానం వ్యక్తం చేశాడు మనిషి గిట్టకపోతే పశువుల మేతను తగులబెగితే ఏమొస్తుంది టీచర్

"అంత ఎవరాలోచిస్తారు తండ్రీ, యిష్టంలేని మనిషి కనక నష్టం చెయ్యాలంతే"

"ఈర్ష్య, ఓర్వలేనితనంతో తాను బాగుపడడం, వక్కవాన్ని బాగుపడనీయడం"

"ఆ నిప్పు పెట్టందెవరో తెలిస్తే, బాగుండేది సార్" మూర్తి అన్నాడు

"తెలుసు బాబు తెలుసు తెలిస్తే ఏం చేస్తాం?" పెద్దమనిషి నిట్టూర్చాడు

"మీరు ఊర్కున్నారు మేమైతేనా? ఓ విద్యార్థి ఆవేశంగా అన్నాడు

"వాన్నిపట్టుకొని" మరోవిద్యార్థి పళ్లుకొరికాడు

“ ఏమొన్నది బాబూ! తగులబడ్డ గడ్డి తిరిగి రాదు గదా ” ఓ ముసలాయన అన్నాడు

“ అంటే తప్ప చేసినవాణ్ణి వదిలేయాలా? ” ప్రశ్నించాడు ఒక విద్యార్థి ఎట్లా చెపితే అర్థమౌతది, ఏం చెపితే ఏం లాభం అన్నట్టు చూశాడు అందరి వైపు ఆ పెద్దమనిషి

“ మా పట్టణాలలో అయితేనా? ” అన్నాడు మూర్తి పెద్ద మనిషి ఓ మాదిరిగా నవ్వాడు ఓ ఋషి నవ్వినట్టు కనిపించింది ఆ నవ్వు

“ చూడండి బాబులు పట్టణాల్లో గూడా బంగ్లాలు కూలి పోతునే వున్నాయి పట్టపగలే ఆస్తులు కాలిపోతునే వున్నాయి ”

“ అది కాదు ” మూర్తి కలుగజేసుకుని అన్నాడు

“ ఏది కాదు నేను చెప్పతా పదండి ” టీచర్ అన్నాడు

“ అసలు నరుడే రాక్షసుడు అయిపోతుండు ”

టీచర్ ఆలోచనతో కూడిన చిరునవ్వు నవ్వి అక్కడినుండి కదిలి వ్యాన్ వైపు నడిచాడు అందరు ఆయన్ని అనుసరించారు

అందరు ఎక్కి కూర్చున్నాక వ్యాన్ కదిలింది

ఈ మనుషులు, ఈ సంఘం, ఈ సమాజం గూర్చి వీళ్లలో రావలసిన మంచి మార్పు ఓర్పు గూర్చి రేపటి పౌరులుగ, నవసమాజ స్థాపన గూర్చి తోవ పాడుగూత రకరకాల కొత్త ఆలోచనలు, చర్చలు సాగుతునే వున్నాయి వ్యాన్ నడుస్తూనే వుంది

రక్తపు మరకలు

మధ్యాహ్నం రెండు కావస్తుంది

జాతీయ రహదారి మీద పరుగెడుతున్న వ్యాన్ స్లో అయింది
ఎదురుగా రోడ్డుకు పర్లాంగు దూరంలో ఓ బోడు దాని మీద తేనె
పట్టుకు వాలిన తేనె టీగల్లాగ జనం పూనకంతో ఊగుతున్న వాళ్లు
కొందరైతే డోల్ వాయిస్తు తాళాలను వేస్తు కొందరు

మధ్యన ఓ గుండ్రని రాయిపై పసుపు కుంకుమ చల్లబడివుంది
దాని ఎదురుగా లెక్కపెట్ట లేనన్ని దీపాల ప్రమిదలు, అగరోత్తు
పొగలు చుట్టూర కళ్లు తెరిచి, నాలుక బయటికి వేలాడే గొర్రెల,
మేకల తెగిపడ్డ తలకాయలు, మేడి చెట్టు క్రింద రాలిన మేడి పండ్లు
లాగ అక్కడంతా సర్చుకొని వున్నాయి

అక్కడి నేలంతా నెత్తురు చిత్తడి, రక్తం వాసన, దగ్గరికిరాగానే “
ఆపు” అన్నాడు టీచర్ వ్యాన్ ఆగింది

అందరు వ్యాన్ దిగి, చుట్టు చూశారు ఎటూ కనుచూపుమేర జనమే
జనం ఎడ్ల బళ్ళు బారులు తీరివున్నాయి బళ్ళ ప్రక్కనే వంట
చేసుకొనే ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి పొయ్యిలు రాజుతునే
వున్నాయి ఆడవాళ్ళు బిందెలతో నీళ్ళ తెస్తున్నారు మగవాళ్ళు
మాంసాన్ని ముక్కలు చేస్తూవున్నారు రోడ్డు ప్రక్కనే కొత్త కుండలు
అమ్ముతున్న కుమ్మరితో సంభాషణ సాగించాడు టీచర్
“యిక్కడ ఏం జరుగుతూవుంది” టీచర్ ప్రశ్నించాడు

“జాతర” ఇక్కడ రెండేండ్ల కొకసారి పెద్ద జాతర జరుగుతూంది
దీన్ని గట్టు జాతర అంటారు దీనిని మొదట యాదవులే జరిపేదట
ఇప్పుడు అందరు వస్తూంటారు అన్నాడు కుమ్మరి

“అట్లానా” టీచర్ తలవూపుతూ అన్నాడు

“సార్ ఎంత రక్తం?” ఒక విద్యార్థి ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు

“అన్ని యాటల నర్మినంక యిగ రక్తముండదా” కుమ్మరి అన్నాడు

అందరు బోడు వైపు చూస్తూ నిలుచున్నారు

అక్కడ డోల్ చప్పుడు మారు మ్రోగుతోంది దానికి తోడు వున్న

తాళాల చప్పుడు కల్లు - సారల, సాకలు బోడు మీద నుండి చిన్న

చిన్న పాయలుగా కిందికి జారుతున్నవి తాగిన మత్తులో జనం

వూగుతున్నారు ఆడా మగా తేడాలేదు పూనకం వచ్చి వందల మంది

వంటి మీద గుడ్డల సోయి లేకుండా వూగుతున్నారు

వంటిమీదంతా పసుపు -కుంకుమ, నడుముల చుట్టూ మువ్వలు

పాదాల నుండి మోకాల్ల వరకు మువ్వలు గల పట్టీలను

కట్టుకున్నారు

“ఇదొక అజ్ఞానపు ఆనందం, దేవుని పేరుతో జరిగే మూఢాచారపు

బలి” అన్నాడు టీచర్ నిరసనగా

“సార్ ఎంత జనమొచ్చారో చూడండి” చుట్టూ చూస్తూ అన్నాడు

మూర్తి

“ఆరక్తాన్ని చూస్తే కళ్లు తిరుగున్నాయి సార్” అన్నాడు శర్మ

“ఈ గొర్రెల మాంసానంతా తింటారాసార్” అన్నాడు మూర్తి

“అదిగో వంటలు జరుగుతూనే వున్నాయి” అంటూ చుట్టూర

మండుతున్న పొయ్యిలను చూపించాడు కుమ్మరి

“వీళ్లంతా చదువుకుంటే బాగుండు, యిలా చేయకపోదురు” శర్మ

అవును అన్నట్టు తల ఆడించాడు టీచర్ అక్కడక్కడా పోలీసువాళ్లు

చెట్లకింద నిలుని చోద్యం చూస్తున్నారు

ఉన్నట్టుండి శర్మ టీచర్ ముందుకొచ్చి “ఇంత అజ్ఞానంగా యింత

బీభత్సంగా జంతుబలి జరగకుండా ప్రభుత్వము చర్యలీనుకొవాలి

గదా సార్” అన్నాడు

“పేపర్లో చూడలేదూ? ఆ పని చేస్తునే వున్నారనుకో! అయినా జనం చేస్తున్నది తప్పు అని వాళ్లు తెలుసుకుంటేనే ఆగుతుంది తప్పా, చట్టాలతో మాయమయ్యే ఆచారాలు కావు” అన్నాడు టీచర్
 “అట్లా గూడ చేసి చూసింద్రయా” అంటూ కుమ్మరి టీచర్‌వైపు మళ్ళి చెప్ప సాగాడు

“ప్రభుత్వం జంతుబలిని నిషేధించింది జంతుబలి ఇవ్వకూడదని ఎంతో ప్రచారం చేశారు గట్టి బందోబస్తు ఏర్పాటు చేశారు సందేశ జాతర మొదలైంది పోలీసులు ఎవ్వరు కూడ మేకలను, గొర్రెలను నర్కొడ్లు అని మైక్‌పెట్టి చెప్తూనే వున్నారు సరే అని బోనాలు పెట్టి కల్లు - సారాను ఆరపోస్తం అని సోకలు పెడుతు వున్నారు రాత్రి పడైంది, పదకొండు అయ్యింది వాట్టి బోనాలు నే కదా! “హమ్మయ్య” అని పోలీసులు టోపీలను చేతుల్లోకి తీసుకొని, లారీలను కింద పడేసి అక్కడ అక్కడ కూర్చున్నారు ఆపేటందుకు వచ్చిన సర్కారు ఆఫీసర్లు కాస్త ఊపిరి పీల్చుకుంటున్నారు పన్నెండు అయ్యింది

బోడు మీద ఒక్కసారే డోల్‌దెబ్బ మోగింది

అంతట “ఓలింగ్” అంటూ కేకలు అరుపులు

రెప్పపాటు జీవాలను ఎత్తుకొని మిడతల్లాగ జనం బోడు చుట్టు చేరారు

ఈ సారి బోడు మీద “ ఓ లింగా” అని అరుపు

అంతే “ అంబా, అంబా” అని వేలాది జీవాల అరుపు

అక్కడ భూమి, చెట్లు పుట్ట అంతా ఎరుపే ఎరుపు

పోలీసులు టోపీ పెట్టుకుని లారీ అందుకునే లోపే అంతా జగ్గిపోయింది

ఆపాలని వచ్చిన ఆఫీసర్లంతా రెప్పకొట్ట కుండా చూస్తూ నిలుచున్నారు

“ ఇంత జీవ హింస ఏ దేవుడు కోరుతాడు సార్ ” శర్మ
“ దేవునికి కోరికలుంటాయా ఏమన్నా! మనిషి కోరికలే దేవుని
పేరుతో చేస్తావుంటారు ”

టీచర్ వ్యాన్ వైపు నడువగా, అందరు ఆయనను అనుసరించారు
“ బుద్ధుని భూతదయ, గాంధీ అహింస ” అని మూర్తి అనే లోపే --
“ అవన్నీ క్లాస్ రూమ్ పాఠాలు ”

“ పోనీ ” అన్నాడు టీచర్

వ్యాన్ కదిలింది

విద్యార్థులు మాత్రం కదలకుండా కూర్చున్నారు కాని వాళ్ల
బుర్రలనిండా కదిలే ఆలోచనలే

అడ్డదారులు

అంతవరకు పరుగెత్తుకొచ్చిన వ్యాను ఒక్కసారి ఆగింది ముందు అన్నిరకాల వాహనాలు బస్సులు, కార్లు, లారీలు వరుసగా ఆగివున్నాయి బస్సులో నుండి కొందరు ప్రయాణీకులు దిగి ముందు ఏంజర్లుతుందా అని చూస్తూ నిలుచున్నారు

“ ఏమిటి? టీచర్ డ్రైవర్ని అడిగాడు

“ఏమో సార్, బండ్లన్నీ ఆగి వున్నాయి ” డ్రైవర్ చెప్పాడు

“ ఏదన్నా యాక్సిడెంటా”

ఈలోపు క్లీనర్ వ్యాన్ దిగి రోడ్డు ప్రక్కమ్మటి కొంత దూరము నడిచి విషయము తెలుసుకొని తిరిగొచ్చి “ రాస్తారోకో చేస్తుండు ’ వ్యాన్ దగ్గరికొచ్చి బైర్లను చూసి కొట్టి చెప్పాడు

“ఎప్పుడు కదలాలి” అంటూ డ్రైవర్ దిగాడు

ఆ తర్వాత టీచర్, పిల్లలు అందరు దిగారు అందరు రాస్తారోకో వాళ్ల దగ్గరికి నడిచారు రోడ్డు కడ్డంగా పిల్లలు పెద్దలు కూర్చోని నినాదాలు యిస్తువున్నారు

“ఫలానావాడి దౌర్జన్యము” అంటూ ఒకడు అరిచాడు

“ నశించాలి” అంటూ వందల గొంతులు కేకలుపెట్టాయి

“అసమర్థ పాలకులు”

“గద్దె దిగాలి”

పెటపెటలాడే ఎండలో ఓ చెట్టు నీడను చూసుకొని ధర్మా చేసేవాల్లు కూర్చున్నారు వాహనాలన్నీ ఆ ఎర్రటి ఎండలో ఆగివున్నాయి బస్సుల్లోని వాల్లు ‘దూప దూప’ అంటు తమలో తామే గొణుగుకుంటూ వున్నారు లారీ డ్రైవర్లు తోచిన భాషలో అటు వ్రభుత్వాన్ని యిటు ఆందోళనకారులను విడుతువున్నారు

“ తల్లితోబాటు పిల్లగూడ బయటికి రాలేక చనిపోయిందట” అన్నాడు డ్రైవర్

‘అయ్యో’ అంటూ బరువైన శ్వాస వదిలాడు టీచర్ అందరి ముఖాలలోను ఓ విషాదం చోటు చేసుకుంది

“ చెప్పేటోడు లేక చెడిపోయినట్టు యిట్టుంటే ఎట్టా సార్, ఫ్రలి చిన్న చిన్న దానికి దర్నా రాస్తారోకో అయితే ఈ దేశం ఎట్టా బాగుపడలేది” అంటూ వ్యాన్ స్టార్ట్ చేశాడు డ్రైవర్ విద్యార్థులకు తాము చేసిన ధర్మాలు గుర్తొచ్చి సిగ్గుపడుతు యిలాంటి అనవసరపు వాటిల్లో పాల్గొనవద్దు, ప్రోత్సహించొద్దు అనుకున్నారు

“ ఒకప్పుడు దేశస్వాతంత్ర్యము పొందడానికి పరదేశీలయలపై ప్రయోగించిన పద్ధతులను ఇప్పుడు మనమీద మనమే చీటికి మాటికి వాడుకుంటు ప్రమాదాలను పెంచుకుంటున్నాం ఏది ఎప్పుడు చెయ్యారో ఎప్పుడు చేయకూడదో తెలుకొని మనలుకోక పోతే ఎట్టా ?”

ఏదేని అన్యాయం జరిగినపుడు, ప్రభుత్వము పట్టించుకోవల్సిన దాన్ని పట్టించుకోనపుడు నిరసన తెలియజేయవల్సిందే అయితే ఆ పద్ధతి ఇతరులకు ఇబ్బంది కల్గించకూడదు ఒకరి హక్కు సాధించడానికి మరొకరి హక్కులను హరించకూడదు” అని కాస్త కదిలి కూర్చుంటు “ ఆ సోనీ” అన్నాడు టీచర్

వ్యాసు కదిలింది

సంబంధాలు

మధ్యాహ్నం ఎండ మండిపోతోంది
 చుట్టూర చూస్తు వుంటే నీటి అలలాగ ఎండల అగడు
 రోడ్డు మీద వాహనాల రాకపోకలు తగ్గినయి రోడ్డుకు ఇరుప్రక్కల
 మోదుగు చెట్లపాదలు డెబ్బదేండ్ల వృద్ధురాలు, పొట్లకాయల్లాంటి కాళ్లు
 - రెక్కలు, వాటికి అంటుకొని వున్న ముడతలు పడ్డ చర్మం నెత్తిన
 మోదుగు ఆకులు మూట చేతిలో కర్రతో రోడ్డు దాటాలని నిలుచోని
 వస్తున్న వ్యాన్ వైపు చూస్తువుంది
 ఆమెను చూడగానే “ వ్యాన్ ఆపు” అన్నాడు టీచర్
 ఎదురుగ రోడ్డు ప్రక్కన్నే వున్న ఓ చెట్టు క్రింద వ్యాన్ ఆగింది
 టీచర్ దిగి “ రా, ఈ చెట్టు కిందికిరా” అని ఆ ముసలమ్మకు సైగచేశాడు
 ముసలమ్మ చెట్టుకిందికి వచ్చింది
 ఈ లోపు అందరు దిగారు
 క్లీనర్ బానెట్ లేపి రేడియోటర్లో నీళ్లు పోసుకున్నాడు
 ముసలమ్మ చెట్టుకిందికి చేరింది
 “ ఏ వూరు” అన్నాడు టీచర్
 రోడ్డు అవతల బోడు ప్రక్కన వున్న గూడాన్ని చూపించింది
 “ ఈ ఆకులెందుకు” అంటు తలమోది ఆకులను చూస్తూ అడిగాడు
 టీచర్
 పిల్లలంతా చుట్టూ మూగి ముసలమ్మతో టీచర్ సంభాషణ వింటున్నారు
 “ఆకులా, యిస్తర్లు కుడితందుకు”
 “విస్తర్లు ఎందుకు”
 ఆమె చిన్నగా నవ్వింది నవ్వి నవుడు ముఖంలోని ముడతలన్నీ వల
 కదిలినట్టు కదిలాయి నోట్లో పళ్లు యింకా వున్నాయి

“ ఆ మూట కాస్త దింపుకో పోదువుగాని” అన్నాడు పిల్లలు ఆమె తలమీది మూటను కిందికి దించారు

“ నీ కెన్నేండ్లన్నయి”

“ తెలవదు” అన్నట్టు చేయి కదిలించింది పాపం వీళ్ల నాన్న ఈమె డేటాప్ బర్త్ రాసి వుంచనట్టుంది, అనుకున్నారు పిల్లలు

“ఇంత వయస్సులో, యింత ఎండలో ఈ ఆకులు తెంపడం ఎందుకు” అడిగాడు టీచర్ పొట్టకోసం అన్నట్టు ఎడమచేత్తో కడుపును లాకి చూపించింది డొక్క వెన్నుకు అంటుకపోయివుంది

“ కొడుకులు - బిడ్డలు లేరా ” డ్రైవర్ అడిగాడు

“ఉన్నరు” అని బరువైన శ్వాసవోదిలింది

“నీకు తిండి పెట్టరా”

పెట్టరు అన్నట్టు అరచేతిని అటు ఇటు తిప్పింది కుడిచేతిలోని కర్రతో చుట్టు చూపిస్తూ

“ఈ మోదుగు చెట్లు నా కొడుకులు బిడ్డలు వీటి ఆకులను తీసు కపోయి యిస్తల్లు కుట్టి అమ్ముకొని పూటెల్లదీస్త ” అంది అప్పుడు ఆమె కళ్లు తడి అయ్యాయి

“కొడుకు వున్నంక యింత కష్టం ఎందుకు పడాలి”

“ కొడుకు నా కొడుకైతే కోడలు ? కొడుకు పెట్టమన్న కోడలు పెట్టొద్దు ”

“ నీకొడుకు చెప్పడా”

“కోడలు చెప్పినట్టే కొడుకింటడు” అన్నప్పుడు ఏదోనిరాశ ఆమె బరువైన శ్వాస ద్వారా బయటి కొచ్చింది అప్పుడామె కర్రను ఎడమ చేతిలోకి మార్చుకొని, భూమికి ఆనించి కుడి చేతిలో ఎడమ చేతికి వున్న రాతెండి గొట్టను కదిలించుకుంటు గతంలోకి ఎల్లి పోయినట్టుంది గుండెలో నుండి దు ఖం తన్నుకొచ్చి ముఖంలో విషాదం చోటు చేసుకుంది

“ నా దీపం వున్నంగానే నా బ్రతుకులో ఎలుగు వుండే, ఆయన సచ్చిపోయి నన్ను అడవి పాలు సేసిండు ’ అన్నప్పుడు ఆమె గొంతు బొంగురుపోయింది

చుట్టూ చేరి ఆసక్తిగ వింటున్న విద్యార్థులు అర్థతతో కదిలి పోయారు
వాళ్ల వాళ్ల ఇండ్లల్లో అమ్మమ్మలు, నాయనమ్మలు గుర్తొచ్చారు వాళ్ల
పట్ల వాళ్ల వాళ్ల తల్లి - తండ్రులు చూపే ఆదరణ - నిరాదరణ
గుర్తురాసాగింది

“ ఈ రోజు అన్నం తిన్నావా” అని అడిగాడు టీచర్

“ యింటికి పోయి తింట” అంది

“ మన దగ్గర బిస్కెట్స్ వున్నాయిగ, తెచ్చియివ్వండి” అన్నాడు టీచర్
ఓ విద్యార్థి వెళ్లి బిస్కెట్స్ పాకెట్ను తెచ్చి యిచ్చాడు అందరికీ చేతులు
జోడించి దానిని తీసుకుంటు వాళ్లో దాచుకుంది

“ తినడానికి యిచ్చాము దాచుకుంటావ్” అన్నాడు విద్యార్థి

“ ఇంటికి పోయి తింట”

“ఇప్పుడే తిను” అన్నాడు విద్యార్థి

“ఇంటి దగ్గరి నా మనమడున్నాడు”

“ కొడుకు కొడుకా”

“ అవును కాల్లుమొక్కుత” బిస్కెట్ ప్యాకెట్ను సరిగ రొండికి చేక్కుంటు
అంది

“నీ కొడుకు నీకు తిండి పెట్టడం లేదు గదా ఆయన కొడుకు గురించి
నీ కెందుకు ” అన్నాడు విద్యార్థి

“ సంటోడు, అన్నెం - పున్నెం ఎరగనోడు” అంది బ్రతిమాలినట్టు

“తల్లి మనస్సు అంతే పదండి పోదాం” అంటు వ్యాన్ వైపు నడిచాడు
టీచర్

పిల్లలు ఆమె మూటను నెత్తిన పెట్టి అక్కడి నుండి కదిలారు

“ మా అయ్యలారా సల్లగ బతకండి” అంటు వాళ్లు వెళ్లిన వైపు చేతులెత్తి
మొక్కింది

వ్యాన్ కదిలింది

“ సర్, ముసలమ్మ ఎర్రటి ఎండలో మోదుగు ఆకులు తెంపడానికి
ఎందుకు అడవికొచ్చిందో ’

“ పాట్లకోసం ” అన్నాడు టీచర్

“తల్లికి అన్నం బెట్టని కొడుకులుంటారా సార్ అన్నాడు శర్మ

“మీరే తెలుసుకొండి, మీ మీ ఇంట్లో, మీ వాడల్లో చూస్తూవుంటే మీకే కనిపిస్తు వుంటారు ” అన్నాడు టీచర్ ఒకరిద్దరు తమ తల్లులను గుర్తుచేసుకుని గుటకలు మింగారు మరి కొందరికి తమ తమ ఇంట్లో తండ్రుల ప్రవర్తన గుర్తొచ్చి బరువుగ శ్వాసవొదిలారు

“ పిల్లలూ మానవ సంబంధాలలో ఈలాంటి అమానవీయత చోటు చేసుకోవడం, పల్లెలో కుటుంబ జీవితాలు అస్తవ్యస్తం కావటం ఆత్మ హత్యల వరకు దారి తీస్తున్నాయి ” అన్నాడు టీచర్

పిల్లల శ్రద్ధగ వింటున్నారు

“అందుకే పెద్దలు ఓ కథ చెబుతారు కదా సార్” డ్రైవర్

“ఏం కథ ’ టీచర్

“ రామయ్య అనే వ్యక్తి తాను తన భార్య పిల్లలు కంచాలలో తింటూ తండ్రికి ఓ చిప్పలో పెట్టేవాడట, ఆ వృద్ధుడు ఆ చిప్పలో రోజు తింటూ కడిగి అతి జాగ్రత్తగ దడిలో దాచుకునేవాడట అనుకోకుండా ఓ రోజు చేయిజారి చిప్ప పగిలిందట అది చూసిన రామయ్య కొడుకు, అయ్యో తాతయ్య చిప్పను పగులగొట్టావా? నాన్నకోసం మరో కొత్త చిప్పకొనాలా? నాన్నా నీవు ముసలవాడవైనాక దేంట్లో తింటావు అంటాడట తండ్రితో అంతే - అండ్రి నివ్వేరపోయి నిలుచుంటాడట ” అని ముగిస్తాడు డ్రైవర్ ‘అది మానవ సంబంధాల గురించి గొప్ప గుణపాఠం చెప్పే కథ మమతలు మరిచే వ్యక్తికి కనువిప్పు కలిగించే కథ ఈ కథ రాసిన రచయితకు మనం కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలిగ ” అన్నాడు టీచర్

పాలు - నీళ్లు

“ మనం ఈరోజు చాలదూరం ప్రయాణం చేయవల్సివుంది ఏదేని విషయం మీద చర్చించుకుందాం” అన్నాడు టీచర్

పిల్లలు ఉత్సాహంగా ‘సరే’ అంటు సర్దుకుని కూర్చున్నారు

వాళ్ల ఉత్సాహాన్ని గమనించిన టీచర్ “ఒకే విషయం మీద కాకుండా పలు విషయాల మీద మాట్లాడుకుందాం” అన్నాడు

‘సరే’ అని తలలాడించారు అందరు

“అయితే ఒక్కొక్కరు మీ మీ ఊళ్లలో జరిగిన, జరుగుతున్న వింతలు చెప్పండి” అందరి కంటే ముందు మూర్తి మొదలుపెట్టాడు “ సార్ మా ఊళ్లో రెండు గుట్టలున్నాయి గుట్టల మధ్య ఓ పశువులకాసే పిల్లవాడు తనచేతికర్రతో ఓ చిన్న గుంట తవ్వాడు, ఆ గుంటలో కొంచెం తెల్లని పాలవలె నీళ్లు ఊరినయి సార్ అదే విషయం ఊళ్లో చెప్పాడు ఊరివాళ్లు వెళ్లి ఆ గుంటను ఓ చెలమలాగ తవ్వారు అవే నీళ్లు కొంచెం రంగుమారి కొబ్బరి నీళ్లులాగ ఊరినయి సార్ వాటి రుచి కూడ కొబ్బరినీళ్లులాగే వుండి వాటిని తాగితే రోగాలు నొప్పులు పోతువున్నాయి అన్నారు యిక అక్కడికి జనం రాకపోకలు పెరిగాయి సార్”

“అక్కడికి ఓ పూజారి చేరి అందులోని నీళ్లు చెంచాలతోటి జనం నాలికలమీద పోస్తూ వున్నాడా?”

“చెంచాడుకాదు సార్ ప్రతిమనిషికి ఓ చెంబెడు ముంచియిచ్చినా ఆ చెలిమలోని నీళ్లు అంతెవుంటున్నాయి సార్”

“ఇక అక్కడ తిరునాలు జరుగుతున్నాయా?”

“ఎక్కడిమంది సార్, బండల్ల, కార్లల్ల కాలినడకన ఎక్కడెక్కడినుండో

“ఇప్పటికి అలాగే వస్తున్నారా?”

“ఇప్పుడు అక్కడ నీళ్లు ఊరటంలేదు సార్

“ ఎందువల్లా’

“ ఎవరో పాపాత్ముడు స్వయంగా తానె చెంబు ముంచుకుండటం అప్పటినుండి అది యింకి పోయింది సార్”

టీచర్ నవ్వుతూ “ అదంతెమూర్తి, ఎండిపోయివుంటుంది గుట్టలు యింకించుకున్న వర్షపు నీరు కిందకు జారి అడుగుబాగాన జాలు వారేది మనకు తెలుసు”

“ అదివానకాలంలోనే కదా ఎండకాలంలో కూడ నీళ్లు ఊరినయి సార్”

“ ఊరుతాయి తేమవున్నంతవరకు వస్తాయి ఆ తరువాత ఎండిపోతుంది అప్పటివరకు వచ్చిన నీటిని మీ ఊరి వాళ్లను పవిత్ర జలమని నమ్మించి సొమ్ముచేసుకున్నారు అది మామూలుగ ఎండిపోగానే ఎవరో పాపాత్ముడు తానె చెంబును ముంచాడు అన్నారు అందరిలో పెంచిన నమ్మకాన్ని ఒట్టిగ వదిలితే జనం తిరగబడతారుగ, అందుకని మరో మాయ మాటను చెప్పి నమ్మించారు ఈ రెండు చోట్ల నమ్మకమే పనిచేసింది

మరో విద్యార్థి రెడ్డి, టీచర్ వైపు చూస్తూ -

“ సార్ మావూర్లల్లో ఆరుకాళ్ల ఆవుదూడ పుట్టింది సారు అది భగవంతుని అవతారమని జనం తండోపతండలు వచ్చి పూజలు చేశారు”

“ ఆ తరువాత”

“ దానిని ఓ సాధువుకు యిచ్చేశారు సారు”

“ అతను దానికింత పసుపు - కుంకుమ పూసి ఊరూర తిప్పి పొట్ట పోసుకుంటుండొచ్చు అసలు మనదేశంలో ఆవు అంటేనే భక్తి భావంకదా?”

“ఎందువల్లా కావచ్చు సార్” రహీం ప్రశ్న

“ అది మనకు పాలుయిస్తుంది, దూడలను యిస్తుంది, కోడెలను యిస్తుంది, అవి అరక దున్నుతాయి బరువులను లాగుతాయి” అంటు చిరునవ్వుతో ముగించాడు

“ మరి గేదే పాలిస్తుంది, దూడలనిస్తుంది, దున్నలనిస్తుంది, అరక దున్నుతుంది బరువులాగుతుంది కద సార్, మరి గేదేను పూజించరుకదా సార్” మళ్ళీ రహీం ప్రశ్న

“ రహీం మంచి ప్రశ్నే వేశాడు కాని దానికి జవాబు ఎవరు చెపుతారు ’

“ మీరేమంటారు సార్?”

“ మీ సందేహం కరణ్ణే అంటాను ఆవు యిచ్చేపాలను కూడ మనం ఆహారంగా స్వీకరించ వల్సింది పోయి, వాటిని యజ్ఞయాగాల పూజలకు వాడుతు గోవు పవిత్రమైందని ప్రకటింది ఆ సమ్మకాలనే పెంచిపోషిస్తు, వచ్చారు కాని మనకు రెండు సమానమే”

శర్మ కాస్త కదిలి కూర్చుంటు --

“మాకు ఊరి ప్రక్కన చెరువువుంది దాని కట్ట కొమ్మున ఓ పుట్టవుంది ఆ పుట్టలో ఓ నాగుపాము వుందట ఎవరింట్లా శుభకార్యం జరిగినా ఆ పుట్టకు పూజచేస్తారు పాలు పోస్తువుంటారు నాగులచవితినాడు ఊరంతా వెళ్లి చెంబులకొద్దిపాలు పోస్తారు అందులోని నాగుపాము ఈ పాలను తాగుతదా సారు”

“ ఈ ప్రశ్న పోసేవాళ్ళనే అడగాలి, అది పెంపుడు ప్రాణికాదు ఇక పాలు పోస్తున్నారంటే మనదేశంలో వున్న జాడ్యమే, మనిషికి తిండిలేకున్న దేవుళ్ళకు నైవేద్యాలు పెడుతారు వాస్తవానికి దేవునికి ఈ తిండి, వస్త్రాలు, ఆభరణాలు అవసరంలేదు వాటిపేరు మీద కోటానకోట్ల మానవ సంపాదన మరుగున పడిపోతుంది మనదేశంలో వున్న వనరులే తక్కువ ఆ తక్కువ ఉత్పత్తులను సద్వినియోగం

చేనుకోలేకపోతున్నాం దీనికి కారణం మనవాళ్లు నాటిన
మూఢనమ్మకాలే ” మీరంతా పెద్దవాళ్ళై బాగా చదువుకొని,
సమాజంలో ఇప్పుడున్న మూఢనమ్మకాలను తొలగించి శాస్త్రీయ
అలోచనలు పెంచి, మానవ వనరులను అభివృద్ధి చేస్తే మలుపు
తిప్పాలి

“ సార్, ఎదురుగా ధాబా వుంది” టి తాగుదామా అంటు డ్రైవర్
వ్యాన్ స్లో చేశాడు

“ సరే” అన్నాడు టీచర్ ధాబా ముందు వ్యాన్ ఆగింది

“ సత్యం ముందుగా వ్యాన్ దిగుతూ--”

“ ఈ సందర్భంగా నాకో కవిత గుర్తొస్తుంది

“ పాము పుట్టలో పాలు ” “ పాపాయి నోట్లో వేలు!”

అబ్బా ఏం చెప్పాడయ్య ఆ మహానుభావుడు” అన్నాడు విద్యార్థులు
స్పందిస్తూ అవే కవితా పాదాలను పలుకుతు దిగారు

రాజుల సామ్రాజ్యం?

రోడ్డుపక్కమ్మటేవున్న ధాభాముందు ఓ ప్రవేట్ బస్సు ఆగివుంది వాళ్లంతా టీ తాగుతు వున్నారు ఈలోపల వ్యాన్ ఆగగానే విద్యార్థులు అంతా దిగారు ఓ అరవై ఏళ్ల పెద్దమనిషి 'టీ' ముగించుకుని విద్యార్థులకు ఎదురొస్తూ చిరునవ్వు నవ్వాడు

పెద్దమనిషి సంకలో సంచి, చేతిలో అనాటి దినపత్రిక, లాల్చి పైజామ, అకు చెప్పలు కళ్లద్దాలు ధరించాడు విద్యార్థులు చేతులాడిస్తూ నవ్వుముఖాలతో కుర్చీలవైపు నడిచారు

“ విహారయాత్ర, విజ్ఞానయాత్ర” అడిగాడు పెద్ద మనిషి ఎదురొస్తున్న సత్యాన్ని

“ రెండూను” అన్నాడు సత్యం, మరింత దగ్గరై ఎదురెదురునిలుచోని ఒకరిచేతిలో మరొకరిచేయి వుంచుకుంటు

“ నా పేరు సత్యం, వాళ్ల టీచర్ను”

“తెలుస్తూనే వుంది, నేనూ రిటైర్ టీచర్ను నాపేరు 'సాగర్'”

“ కవిసాగర్ గారైతేకాదు గదా!” అంటు మరో చేతిని నెత్తికి ఆనించుకున్నాడు ఎదోగుర్తుకు తెచ్చుకుంటు అవును అన్నట్టు నవ్వుతు చేయిని ఆప్యాయతగ నొక్కాడు

“ మిమ్ములను కలుసుకోవడం చాల సంతోషంసార్” సత్యం ఆనందంగా అన్నాడు

“బస్సుకదులుతూవుంది వస్త” ఒకరున్న స్థలంలోకి యింకొకరు మారుతు అన్నాడు

“ బస్సును పోనీయండి, మీరు హైద్రాబాదేగ వెళ్లేది ఏదేని బ్యాగ్ వుంటే తీసుకొండి వ్యాన్ లో మాట్లాడుకుంటు వెళ్లి, హైద్రాబాదులో మిమ్ములను దిగబెట్టి మేం నల్లగొండ వెడతాం” అంటూ బస్సు వైపు నడిచి బ్యాగ్ ను అంగుళాను వ్యాన్ లో పెట్టాడు

సాగర్ బస్సువాళ్లకు విషయం చెప్పివోచ్చాడు

టీలు తాగడం ముగిసిన తరువాత సత్యం, “వీరు సాగర్ గారు ప్రముఖకవి వీరి గూర్చి మీరు పత్రికల్లో చూసివుంటారు రేడియోలో విని వుంటారు వీరి రచనలకు ఎన్నో ఆవాహ్న వచ్చాయి అంతేకాదు మీరు ఎనిమిదవ తరగతి తెలుగు వాచకంలో వున్న వీరి కవితను చదవచ్చు”

సాగర్ గారిని విద్యార్థులకు పరిచయం చేశాడు అందరు నమస్కారాలతో స్వాగతం చెప్పి వ్యానువైపు నడిచి, అందుకూర్చున్నారు వ్యాను కదిలింది విద్యార్థులు తాము చదివిన పాఠాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకుంటున్నారు “మీకు పాఠాన్ని రాసిన కవిగారు మీముందున్నారు మాట్లాడండి” అన్నాడు సత్యం

“కవిత మీకు సులభంగా అర్థం అయ్యిందా” అని అడిగాడు కవి అయ్యింది అన్నట్టు తలలాడించారు

“పరీక్షలో ఓ ప్రశ్నకూడ వచ్చింది సార్, జవాబు కూడ బాగానేరాసాను” శర్మ అన్నాడు

“పాఠం అర్థమైతే ప్రశ్నకు జవాబు రాయడం కష్టమేమికాదు” సత్యం చెప్పాడు “చెప్పేటీచర్ ను బట్టి గూడ వుంటుంది లెండి” కవి అన్నాడు “చెప్పండి సార్, ఏ ఏ ప్రదేశాలు తిరిగివస్తున్నారు” అడిగాడు సత్యం పిల్లలు కవిగారి వైపే చూస్తువున్నారు

“అగ్రా, ఢిల్లీ, రాజస్థాన్, జోద్ పూర్, ఉదయపూర్ ఇంకా మార్గమధ్యన చిన్నచిన్న పట్టణాలు, పల్లెలు” భుజానికున్న సంచిని పక్కన పెడుతు అన్నాడు సాగర్

“కేంద్ర సాహిత్య అకాడమి గ్రాంటు మంజూరిచేసి, ఆయా ప్రాంతాలు తిరిగి, అక్కడి ప్రజల జీవన విధానాలను వేష భాషలను, కట్టు - బొట్టును, సాహిత్య సంస్కృతిని పరిశీలించి రావాల్సిందిగా కోరింది అందుకని ఈ ప్రయాణం”

“యింకా మీ యాత్ర విశేషాలు ?” అన్నాడు సత్యం

“ఫతేపూర్ సిక్రీ, ఆగ్రా అంత కోటలు గోరీలు వాటిని చూస్తుంటే మన పెద్దలు అనే మాట ఓటి గుర్తొచ్చింది” అని ఆగాడు
ఏం మాట అన్నట్టు చూశారు అందరు

“రాజుల సొమ్ము - రాళ్ల పాలు అని” అన్నాడు విదార్థులు ఆసక్తిగ వింటున్నారు

“ఇకపోతే ఆగ్రా సంగతి మీకు తెలుసుకదా?”

“ఏదో కొంచెం చదివినం కాని చూడలేదు కదా సార్” అన్నాడు రహీం

“రాజాజు ప్రణయ చిహ్నం పాలరాతి కట్టడం పాలకుని భ్రమకు ప్రజల శ్రమ అర్పితం” కవిగారు కవిత చెప్పినట్టు, చెప్పాడు

“ఆ తరువాత ఢిల్లీనగరం మన రాజధాని పార్లమెంట్ ఇంకా చెప్పుకోనతగ్గ విషయం అక్కడ వందలకొలది ఎకరాల భూమి స్మశానాలకే వదిలారు”
కాసేపాగి

“అందర్నీ అరడుగులైతే వాళ్లకు ఎకరాలకొద్దీ” అన్నాడు తానె

“జాతీయ నాయకులు కదా అన్నాడు” సత్యం

“బిర్లామందిర్, తీన్ మూర్తి భవన్లు చాలవా?”

“ఏదో అభిమానంతో”

“దేనికైనా హద్దులుండాలి దురాభిమానం కూడదు వాళ్లు యిట్లా తమ సమాధులను తీర్చిదిద్దమని చెప్పారా?” అంటూ అందరివైపు చూశాడు ఓ సారి

“ఇక రాజస్థాన్ అంతటా ఎక్కువగా కోటలు దేవాలయాలే! ఆ ప్రదేశాలను వెనకట రాజులు పాలించారు కనుక పెద్ద పెద్ద రాజమందిరాలు కట్టారు అసలే మొదటి నుండి పేదదేశం, దానికి తోడు భక్తి, భయం భయం పోవడానికి భక్తి, భక్తిని కొలవడానికి ఆలయాలు” అంటూ పిల్లలవైపు చూశాడు వాళ్లు శ్రద్ధగా వింటున్నారు అవి ఒకటి రెండు కాదు, శిల్పకళలతో నింపేశారు ఎంతమంది శ్రామికులో ఎన్నేండ్లు వనిచేశారో!

“పూజా స్థలాలు సాదాసీదాగా వుంటే చాలదా? చిత్రాలు, శిల్పాలు, ఆర్చీలు, అలంకారాలు యివన్నీ అవనరం లేదు

‘... - ౩ - ౪౫౬౭౮’ అన్నాడు సత్యం

“ అసలు అలయకుడ్యాలకుండె బూతు బొమ్మలను చూస్తే ఆ ప్రాంగణంలో జరిపే పూజల్లో మనస్సుఎట్లా లగ్నమైతుందో ఆర్థంకాదు ” అన్నాడు కవి

“అవసరం లేని ఆర్పాటాలు అవన్నీ” సత్యం అన్నాడు

“ గతంలో ఈ రాజులందరు తాము గడించిన సొమ్మునంతా యిట్లా అవసరానికి మించిన కట్టడాలకంటె, చెరువులు, కుంటలు తవ్వించి నీటి వనరుల పెంచితే యిప్పటిదాక వెన్నంటి వొస్తున్న కరువు వుండక పోయేదేమో” అన్నాడు కవి

మల్లితానె “ అదే సంస్కృతి మరోరూపంలో కొనసాగుతూనేవుంది ఇప్పటి పాలకులు కూడా లక్షలు వెచ్చించి పార్టీలవారిగ, ప్రాంతాల వారిగ తమతమ నాయకుల నిలువెత్తు విగ్రహాలను ప్రతిష్ఠిస్తునే వున్నారు ” అన్నాడు

అందరు ఆలోచనల్లోకి వెళ్లారు

నవ్వుతూ బతకాలి

మరో గంటకు వ్యాన్ హైద్రాబాదు చేరుకొనున్నది

“ఇంకా చెప్పండి సార్, కవి పండితులతో మాట్లాడడమే ఓఎడ్యుకేషన్”

అన్నాడు సత్యం

“నేను మాట్లాడితేనేను నాయిష్టమొచ్చింది మాట్లాడుతాను మీరే ప్రశ్నలు అడగండి తొచిన జవాబు చెపుతాను ” అన్నాడు కవి

“ అడగండి పిల్లలు, మీరు ప్రశ్నలు అడగండి ” అన్నాడు సత్యం

విద్యార్థులు ఒకరి ముఖాలు వొకరు చూసుకుంటూ తమకు తెలియంది అడిగి తెలుసుకోవాలని సిద్ధమౌతు ఏదో భయం ఆవరించగ వెనక ముందు ఆలోచిస్తువున్నారు అది చూసిన కవి --

“ అడగండి భయపడతారెందుకు ” నవ్వుముఖంతో అడిగాడు కవి

“ ఏదో తట్టినట్టు కదులుతు మూర్తి మనిషికి భయం ఎందువల్ల అవుతుంది సార్ ” అడిగాడు

“ తప్పుచేయడం వల్లా, తప్పుడు ఆలోచనలు చేయడంవల్లా ”

“ ఏది తప్పు, ఏదిఒప్పు ముందే ఎట్లా తెలుస్తుంది సార్ ” శర్మ

“ తెలుపు నలుపు ఎట్లా గుర్తిస్తాము ’

“ చూసి ”

“ గుడి గంటో, బడిగంటో ఎట్లా తెలుసుకుంటాము ”

“ శబ్దంద్వారా ’

“ నిప్పు-నీరు వేరు వేరుగున్నట్టు, మంచి - చెడులు వేరువేరుగ వుంటాయి వాని వునికితో కొంతగాకున్న కొంతైన ముందే మనకు ఓ మాదిరి స్పృహ వుంటుంది అది మనలో ప్రకృతి పరిసరాలు పెంచే ప్రాథమిక జ్ఞానం, దాని ద్వారా తప్పుప్పును గుర్తించవచ్చు

“ భయం తొలగాలంటే సార్ ” మరో విద్యార్థి

‘ అనవసరపు అనుమానాలను, దురాలోచనలను దరిచేరనీయొద్దు మన బుద్ధిని పెంచుకుంటే చాలు అది మన దగ్గర్లో రాదు ’ అన్నాడు కవి

“ మంచి వనులు చేస్తే తృప్తి, చెడువనులు చేస్తే భయం వెంటాడుతువుంటుంది’ అన్నాడు సత్యం

“ ఈ జరిగే చెడులన్ని ఎందుకు జరుగుతున్నట్టు సారు” రెడ్డి అడిగాడు

“ అత్యాశవల్లా, ధనం మీద, పదవి మీద భూమిమీద, యింకాయింకా అనదికాని దానికోసంచేసే ప్రయత్నాలే సకలఅనర్థాలకు దారిలీస్తాయి ”

“ అత్యాశ కొంపకు చేటు సామెతే వుందికదండీ” అన్నాడు సత్యం

అవును అన్నట్టు నవ్వాడు కవి

“ భయం వల్లనే మనిషి రాళ్లకు రప్పలకు మొక్కి దాన్ని అదుపులో పెట్టుకుంటాడు” అన్నాడు సత్యం

“ అంతవరకు పర్వాలేదు మధ్యన ఈ బాబాలు, స్వాములు, మాయగాల్లు మోసం చేస్తువున్నారు అమాయకుల కష్టాన్ని తాన్ని వాలుచుకుని, బూడిదతో నామాలు పెడుతున్నారు వాళ్లు విసిరే వలలో పడకుండా చూసుకోవాలి’ అన్నాడు కవి

“అదే మనం గట్టు జాతర ఆగినపుడు చెప్పాను చూడు సైంటిఫిక్ తాట్ అంటే శాస్త్రీయమైన ఆలోచన పెంచుకోవాలి అని

ఇక్కడగూడ అదేకావాలి అదే బుద్ధిని పెంచుకోవాలి బుద్ధిపెరగాలి అంటే చదవాలి” అన్నాడు సత్యం

“ అంటే ప్రతివాడు సైంటిస్ట్, ప్రతివాడు పండితుడు కానక్కరలేదు నిత్యజీవితంలో తాను కష్టాలకు గురికాకుండా ఉండే తెలివితేటలుంటే చాలు పక్కవాడు చేసేమోసాన్ని పసికట్టగలిగితేచాలు అంతెకాదు తెలుగులో మహారచయిత రావిశాస్త్రి గారన్నట్టు మందికోసం నిలవకపోయినా చెడుకు ఆసరాగా వుండొద్దు” అన్నాడు కవి

“ సాహిత్యం చాటేది ఒకటి, నిజజీవితంలో జరిగేది మరొకటి! మనిషిలో సంస్కారం పెరగక ఎంత సాంకేతిక అభివృద్ధిని సాధించినా, అది వివాశనానికే గాని ప్రగతికోసం పనిచేయడం లేదండీ, రోజు రోజుకు విచ్చలవిడితనం విధ్వంసం పెరిగిపోయి సాధారణ జన జీవితాన్ని అస్తవ్యస్తం చేస్తూ వుంది’ అన్నాడు సత్యం ఎంతో విసుకు చెందినట్లు

“ సమాజంలో అమాననీయత పెరిగి మనిషికి మనిషికి మధ్యన పరాయితనం పెరుగుతువుంది అందువల్లా మనుషుల్లో మానవత్వాన్ని పెంచే శ్రద్ధను మేధావి వర్గమైన కవులు, రచయితలు, కళాకారులు శాస్త్రజ్ఞులు చేయవల్సివుంది దానికి ప్రతి సామాన్యుడు కూడ దోహదం చేయాలి వీళ్లు - ఈ విద్యార్థులు మనకంటే మంచి జీవితాన్ని పొందే అవకాశం మనం కల్పించవల్సి వుంది” అన్నాడు కవి

“మంచి కోసం ఆశించడం తప్పేమికాదుకదా లెటజ్‌హాప్ కాని ఎవరిని చూసిన ఏదో అసంతృప్తి, ఏదో టెన్షన్, రోగాలు - నొవ్వులు ఆకాలమరణాలు ఒకవైపు, దొంగతనాలు - దోపిడీలు, హత్యలు, టెర్రరిజం, విచ్చలవిడి విధ్వంస చర్యలు మరొకవైపు అంతెందుకుసార్, పార్లమెంట్‌లో మనప్రతినిధుల ప్రవర్తన అసెంబ్లీలో మన శాసన సభ్యులు కొట్లాట - ఏమోసార్ ఒక్కొక్కసారి ఎటుతోయని పరిస్థితి” అంటూ తలను వంచుకుని కుడి చేతిని గాలిలో వూపాడు సత్యం

విద్యార్థులు ఎంతో ఆసక్తిగ వింటువున్నారు గొర్రెలమంద అడ్డంరాగ వ్యానునుకాస్త స్టా చేసి వాటిని తప్పకాని మళ్లి స్పీడ్ పెంచాడు డ్రైవర్, క్లీనర్ తనకు ఎడమవైపు వున్న గుట్టలశ్రేణి గమనిస్తువున్నాడు

“ మీ పేరేమన్నారు? సత్యం కదా?”

అవును అన్నట్టు తల ఊపాడు

“చూడండి, సత్యం, ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే మనిషి నవ్వలేకపోతున్నాడు మనిషి మనసారా నవ్విన్నాడు, ఈ చెడ్డ తలంపులు ఈ టెన్షన్లు, ఆకాలమరణాలు వుండవు అందువల్ల నవ్వుతూ బ్రతికేటట్టు మనం జనాన్ని ఎడ్యుకేట్ చేయాలి విద్యార్థి దశలో సంస్కరణ సంయమనపు విత్తనాలు నాటితే ఆ తరువాత మనిషితో పాటే అవి పెరిగి ఓ మంచి ఆరోగ్యకరమైన వాతావరణం సమాజంలో చోటు చేసుకుంటుంది

ఇట్లా వుంటే

వ్యాన్ నయాపూల్ దగ్గర్ని రాగానే, ట్రాఫిక్ పోలీసు విజిల్ ఊది ఆపి
చాదర్గాట్ వైపు వెళ్లమని చెయివూపుతు సైగచేశాడు

‘ ఉదయం పత్రికలో వచ్చిందికదా పాత బస్టిలో కర్ఫ్యూ అని, అందుకే
అటు పోనీయ్యటం లేదు” టీచర్

“ అంటే చార్మినార్ చూడడం కుదురదన్నమాట” అన్నాడు డ్రైవర్

‘ అంతేకదా, కర్ఫ్యూవుంటే ఎట్లావెళ్లేది” టీచర్

విద్యార్థులు నిరాశగ చూస్తూ వుండిపోయారు

వ్యాన్ సాలర్జంగ్ మ్యూజియం ముందుకొచ్చి ఆగింది అందరు దిగి
చింతచెట్టుకింద కొంత సేపు నిలుచున్నారు ఈలోపు జామకాయల
తోపుడు బండివాడొచ్చాడు అందరు జామకాయలు కొనుకుని కొంతసేపు
తింటునిలుచున్నారు ఆ తరువాత సాలర్జంగ్ మ్యూజియం
మూసివున్నది చూసి ‘ ఇక వెడదాం” అంటు వ్యాన్లో కూర్చున్నారు

“ సార్, హైద్రాబాదు పాతబస్టిలో ఎప్పుడు గొడవలు, కర్ఫ్యూలు”
అన్నాడు శర్మ

“ జనంలో రోజురోజుకు తోటి వారిని ప్రేమించే గుణం కొంత
తగ్గిపోతుంది దానిని ఆసరాగా తీసుకుని దేశద్రోహులు కొంత అలజడిని
సృష్టిస్తున్నారు మొత్తంమీద అమాయకులు బలైపోతున్నారు ”

వ్యాన్ చాదర్గాట్ పక్కమ్మటి మలకొపేట వైపు వెడుతువుంది
ఎదురుగ రోడ్డు పక్కన ఓ భవన నిర్మాణం జరుగుతువుంది అందుకోసం
తెచ్చి, కుప్పలుగా పోసిన యిసుక కంకర రోడ్డుమీద ఎక్కువ బాగాన్ని
పరుచుకుని వుండి రాకపోకలకు ఆటంకంగావుంది వ్యానును దాటేసి,
పోయిన ఓ స్కూటర్ ఇసుకరాసిలో కూరుకపోయి స్కూటరిన్స్ట్
పడిపోయాడు ఈలోపు వ్యాన్ కంకరకుప్ప మీద కదలక ఆగిపోయింది
అక్కడ ఎవరిపని వారు చేసుకుంటు పోతున్నారె తప్ప పడుతున్న వారిని

“ఇదర్ర మన వాళ్ల సివిక్ నెన్స్ తన పనిచూసుకుంటారేతప్ప, వాళ్ళవల్ల ఇతరులకు జరిగే ఇబ్బందిని పట్టించుకోరు” అన్నాడు టీచర్

“ఎట్లనో అట్ల కంకరను దాటొచ్చుగాని, ఆ ఇసుక కుప్పలను దాటలేము సార్, ట్రైర్లు దిగబడతాయి” అన్నాడు డ్రైవర్ అది విని క్లీనర్ కిందికి దిగి -

“అవునండి, వెనక్కు మలుపుకోవాలి లేదా ఈ కుప్పలను పక్కకు గుంజాలి” అన్నాడు

అది విన్న విద్యార్థులు కిందికి దిగారు

“ఇట్ల రోడ్డు మధ్యన పోస్తే, వచ్చి పోయేవాళ్లకు ఇబ్బంది అనే విషయం ఈ యింటాయనకు తెలియదా” అన్నాడు క్లీనర్ తో మూర్తి

“ఈయన ఒక్కడేకాదు ఇట్లాంటోళ్లు చాలమందున్నారు, గల్లికొకడు ఎత్తడు వాళ్లు తమ పనెల్లందే చూస్తారు కాని యితరులకు ఇబ్బంది గురించి ఆలోచించరు” అన్నాడు క్లీనర్

“అందుకొండి అక్కడున్న తటల్లు పారలు తలోటి అందుకోండి, పక్కకు గుంజండి” అన్నాడు ముందుక్లీనర్, ఆ తరువాత విద్యార్థులు తటలు పారలందుకుని, ఇసుక - కంకరను కడుతున్న ఇంటివైపు లాగి రోడ్డు క్లీయర్ చేశారు

అప్పటికే వాకిట్లోకొచ్చి నిలుచున్న ఇంటి ఓనర్ తో -

“మొత్తం రోడ్డుమీదే పోశారు, వాహనాల రాకపోకలకు ఇబ్బంది కదా,” అన్నాడు టీచర్

“అంటే ఇల్లు కట్టుకోవద్దంటార” అంటు పళ్లలో పుల్లను గుచ్చుతు అన్నాడు అప్పుడే భోజనం చేసినట్టుంది

“కట్టుకోవద్దని ఎవరంటున్నారు”

“మరికట్టుకుంటున్నప్పుడు మరి యిగ యాడపోసుకోవాలే”

“నేను పక్కకే పోయమన్న అలా రోడ్డుమీద గట్ల పోసిండు ఆన్ని అడుగు” అన్నాడు మళ్ళి తానే

“మీరు దగ్గరుండి పక్కకు పోయించవల్సింది ఇప్పుడు మాముందటే ఓ స్కూటరిస్ట్ పడిపోయాడు మా వ్యాన్ వెళ్లనట్టుంది”

‘మరినేనేమి చేయ్య మిరెగట్ల నుట్టు తిరిగి ఎనకనుండి పోండి’

“అయిన సాప్ జేసిండ్రుగద ఇగ పోండి జగడమెందుకు”

“జగడం ఏం చెయ్యం పోతం కాని, యిట్లా మరొకసారి పాయ్యెద్దని మికు గుర్తు ఉండడానికి చెపుతున్నాం’

“గుర్తుంటదిగాని పోండి, నాకు గుర్తుంటే ఏంలాభం నడిరోడ్డున పోసేటోల్లకు గుర్తుండాలే” అంటు లోపలికి నడిచాడు
తట్టలు పారలు ఎక్కడివి అక్కడపెట్టి అందరు వ్యాన్ ఎక్కి కూర్చున్నారు
వ్యాన్ కదిలింది

“మనం ఏంచెప్పిన చెమిటోని ముందు శంకుపూదినట్టై” అన్నాడు డ్రైవర్

“అవును ఆయన అన్నట్టు పోసేటోనికి కూడ బుద్ధుండాలి మరి నడిరోడ్డులో కాకుండా కాస్త పక్కకు పోస్తే, సరిపోయ్యేది” అన్నాడు టీచర్

“వాచ్చెరాకడే వున్నదివున్నట్టుగ గుమ్మరించే దానికన్న కాస్త లారీని రివర్స్ తీసుకుని, మళ్లి ముందుకొచ్చేటప్పుడు పక్కకు తీసుకుని, గుంజితే పక్కకు పడేదే” అన్నాడు క్లీనర్

“ఆ లారీమీద క్లీనర్ వున్నాడో లేడో” అంటు నవ్వాడు డ్రైవర్

“వున్నాలేకున్న అట్లాంటి విషయాలు పట్టించుకోరులే తనపని గడిస్తేచాలు ఆ తరువాత ఏమన్న కాని ఏటన్న పోని” టీచర్

“అవును చాలచోట్ల యిట్లాగే ఎవ్వరికి ఆ తరువాత జరిగేదాని గురించి ఆలోచించరు”

“ప్రతి మనిషి తన పనిని తాను చేసుకుంటు ఇతరుల పనులకు అడ్డుకోని విదంగ నడుచుకుంటే సమస్యలే వుండవుకదా” అన్నాడు టీచర్

అవును అన్నట్టు చూశారు విద్యార్థులు

“అలానడుచుకోవడానికి ఒకింత ఆలోచన, మరికొంత ఆచరణ, పట్టి - విడుపుల మనస్తత్వం వుంటే చాలు ఏగొడవలు వుండవు” అన్నాడు టీచర్

అవును సార్ అన్నట్టు చూశారు విద్యార్థులు

ఈలోపు వ్యాన్ బాదర్ ఫుట్ చొరస్త దాటి మలక్ పేట వైపు పరుగెడుతువుంది

చదువు

వ్యాన్ హేద్రాబాదు నగరంలో వెలుతువుంది

ఓచోట బి వి పట్టాభిరామ్,

డైరెక్టర్, ప్రశాంతి హిస్టోరీరిపి మరియు సైకోథేరఫీ క్లినిక్
హేద్రాబాదు, అనివుంది

“డ్రైవర్ వ్యాను పక్కకు ఆపండి “అన్నాడు టీచర్ వ్యాన్ పక్కకు
ఆగింది

“ స్టూడెంట్స్ పక్క బి వి పట్టాభిరామ్గార్కి క్లినిక్ వుంది వెళ్లి
ఆయన్ను కలుసుకుందాం పదండి ” అని దిగి క్లినిక్ లోకి ప్రవేశించి
హాల్లో కూర్చోని, లోపల వున్న పట్టాభిగార్కి పలాన జిల్లా స్కూల్
విద్యార్థులొచ్చారు అని చెప్పి పంపారు కొద్ది క్షణాల తర్వాత నవ్వు
ముఖంతో పట్టాభిరామ్ గారు హాల్లోకొచ్చారు
పరిచయాలయ్యాయి

“ సార్ మా విద్యార్థులు ఇంటర్ మీడియట్కు వెళ్లనున్నారు
జ్ఞాపక శక్తి పెరగడానికి ఏమైన చిట్కాలతో కూడిన సందేశమివ్వండి’
' అన్నాడు టీచర్ పట్టాభిరామ్ అలోచిస్తు నిలుచున్నాడు
“అవును సార్, ఎంత చదివినా జ్ఞాపకం వుండటంలేదు చెప్పండి’
' అన్నాడు మూర్తి

“చెప్పండి సార్” అన్నాడు శర్మ
పట్టాభిగారు మధ్య సోఫాలో కూర్చుంటు చెప్పడం మొదలు
పెట్టారు

చదువు కూడా ఒక హాబీయే

ఈ కాలంలో చదువు అంటే అదేదో తప్పనిసైన బాధ్యతగా భావిస్తున్నారు విద్యార్థులు వాస్తవానికి ఆటపాటలంటే ఎంత ఆసక్తిగా ఉంటుందో చదువుని కూడ ఒక హాబీగా చేసుకోవచ్చు చర్చిల్ ఒక సందర్భంలో Education is fun game అన్నాడు చదువు కూడా సరదాగా ఆడుకునే ఆటలాంటిదయినపుడు మరి ఇబ్బంది ఎక్కడాస్తుంది? దానికి కారణం ఒకటే చదువు సమయంలో ఇతర ఆలోచనలు, భయాలు, ఆందోళనలు మరికొంత సమయాన్ని వృథా చేస్తాయి అశ్రద్ధ, నిర్లక్ష్యం, సోమరితనం, ఇంకొంత సమయాన్ని తీసుకుంటే వ్యసనాలు, సినిమాలు, చెడుస్నేహాలు మిగిలాసమయాన్ని మింగి వెస్తాయి ఇంక చదువు పట్ల శ్రద్ధ ఎక్కడినుంచి వస్తుంది? నత్తులితాలు ఎలా సాధ్యమవుతాయి?

చదువుపై శ్రద్ధ పెరగడానికి ఆసక్తి పెంపొందించుకోవడానికి లండన్ యూనివర్సిటీకి చెందిన హెచ్ డి జె వైట్ కొన్ని చక్కని చిట్కాలు తెలిపాడు ఇవి పాటించిన వారు చదువులో విజయం సాధించారు ఆయన రచించిన study well అనే పుస్తకాన్ని అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా దేశాల్లో కూడా ఆయా ప్రభుత్వాలు, విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు పాఠ్యాంశంగా చేర్చారు ఆయన సూచించిన చిట్కాలను గమనించండి

సమయాన్ని కేటాయించండి

చదవటానికి ఉపక్రమించే ముందు ఎంత సమయం మీరు కేటాయించగలరో నిర్ణయించుకోండి ఏదో హడావిడిగా కూర్చుని చదివితే ఏదీ రాదు అంతకన్నా మానేయటమే మంచిది ఎందుకంటే చదివినా బుర్రకెక్కలేదనే అభిప్రాయం మనసు మీద పడితే ప్రమాదం చదవదల్చుకున్నప్పుడు కనీసం ఒక గంట కూర్చోగలిగితే శ్రేయస్కరం అప్పుడే చదువు మొదలెట్టండి

రోజుకో సబ్జెక్టు

ఒకరోజు ఒకే సబ్జెక్టు తీసుకోండి మిగతా సబ్జెక్టు పుస్తకాలను దూరంగా ఉంచండి ఆ రోజు ఆ సబ్జెక్టు మాత్రమే చదవాలని నిర్ణయించుకోండి మనస్సులో ఆ సంకల్పం బలంగా ఉంటే ఆటోమేటిక్ గా ఆ సబ్జెక్టుపై ఆసక్తి పెరిగి తీరుతుంది

మూడుసార్లు చదవాలి

మీ మాతృభాష ఇంగ్లీషు కాదు అందుచేత పాఠాన్ని మొదటిసారి చదివినప్పుడు అర్థం కాని పదాలకు డిక్షనరీ చూసి అర్థాలు పక్కనే పెన్సిల్ తో రాసుకోవడం మంచిది తరువాత రెండవసారి చదవండి దీనివల్ల పాఠంలోని విషయం బాగా అర్థమవుతుంది మూడవ సారి చదవడంవల్ల ఆ పాఠం అంతా క్లుణ్ణంగా మనస్సులోకి ఎక్కుతుంది దీనినే simple reading and re-reading habit అంటారు ఇలా రోజుకోక పాఠం చదివితే చాలు సంవత్సరంలో మీకు 365 రోజులుంటాయి మీకున్న అన్ని సబ్జెక్టులలో పాఠాలన్నీ కలిపి 200 కూడ ఉండవు

ముఖ్యాంశాలు

పాఠం మూడు సార్లు చదివిన తరువాత పాఠంలోని ముఖ్యమైన పాయింట్లను పెన్సిల్ తో అండర్లైన్ చేయండి తరువాత చదివినపుడు మొత్తం పాఠం చదవనవసరం లేదు అండర్లైన్ చేసిన వాక్యాలు చదివితే పాఠంలోని ముఖ్యాంశాలు, మొత్తం ఇదివరకు చదివిన పాఠాన్ని గురు చేస్తాయి దీనినే study retrieval అంటారు

సినాప్సిస్ అవసరం

ఇప్పుడు చదివిన దానిని ఒక పుస్తకంలో నోట్సు రాసుకోవాలి

అవసరమైతే మొత్తం పాఠాన్ని మళ్ళీ చదవండి మీకు అర్థమయ్యే భాషలో పదాలతో పాఠం సారాంశాన్ని తయారు చేసుకోవాలి అంటే ఇది ఒక విధంగా అది సినాప్సిస్ లాంటిది ఇలా చేసిన సినాప్సిస్ ని నెలకోసారి చదవండి ఇక పరీక్షలో ఎలా వ్రాస్తారో చూసుకోండి ఇకవిజయం మీదే

పైవిధంగా చదివితే ప్రైవేటు స్టూడెంట్ కూడా పరీక్షల్లో విజయం సాధించగలడు అటువంటప్పుడు రోజూ కాలేజీకి వెళ్ళే విద్యార్థి అపూర్వ విజయం స్వంతం చేసుకోవచ్చు కాలేజీ లెక్చరర్లు చెప్పేవి వింటూ ప్రాక్టికల్స్ చేస్తూ ఒకింత శ్రద్ధ చూపగలిగితే మీరు చదివే చదువు మీకు ఆనందాన్నిచ్చే ఆటగా చేసుకోవచ్చు

ఇక మీరు చదువుతూ పొండి మీకే అనుభవంలోకి వస్తుంది

“తాంక్యుసర్, మా విద్యార్థులు మీ సూచనలను తప్పక పాటిస్తారు ” అన్నాడు టీచర్

‘కృతజ్ఞతతో చప్పట్లు కొట్టండి’ అన్నాడు టీచర్

విద్యార్థులందరూ చప్పట్లు కొట్టారు

‘ఓకే, శ్రమ, శ్రద్ధ పహిస్తే తప్పక మీ పరీక్షలలోనే కాదు జీవితంలో ప్రతిదాంట్లో విజయాన్ని సాధిస్తారు కాని క్రమ శిక్షణ మరువద్దు నేను ఓ ప్రశ్న పత్రాన్ని యిస్తాను దానిని చూసి మీరేమిటో మీరే తెలుసుకోవచ్చు’ అంటూ లోపలికి వెళ్లి ఓ పేజి నిడివిగల ప్రశ్న పత్రాలను తెచ్చి విద్యార్థులకు పంచుతాడు విద్యార్థులు తలా ఓటి అందుకుని అక్కడినుండి కదిలి, మరోసారి కృతజ్ఞతలు చెప్పి బయటికి నడిచి వ్యానులో కూర్చుంటారు

మీరు క్రమశిక్షణ గల స్టూడెంట్ కాదో తెలుసుకోవడానికి ఈ ప్రశ్నాపత్రంపై పెన్సిల్ తో టిక్కుపెట్టండి ప్రశ్న ఒకేసారి చదవాలి సమాధానం వెంటనే టిక్కుపెట్టాలి

- 1 ప్రతిరోజూ ఒక గంటైనా ఇంట్లో చదువుతారా? -అవును/కాదు
 - 2 చదవాటానికి ఏదైనా టైంట్ బుల్ చేసుకుంటారా? - అవును/కాదు
 - 3 మీరు చదివే గ్రూపు మీకు ఇష్టమేనా? - అవును/కాదు
 - 4 కాలేజీకి ప్రతిరోజూ తప్పక వెళ్తున్నారా? -అవును/కాదు
 - 5 క్లాసులో కూర్చుంటున్నారా? -అవును/కాదు
 - 6 క్లాసులో చెప్పినది నోట్ బుక్స్ లో వ్రాస్తున్నారా? -అవును/కాదు
 - 7 మీ నోట్సులు ప్రాక్టికల్ పుస్తకాలు మీరే వ్రాసుకుంటారా?
-అవును/కాదు
 - 8 పరీక్షలంటే టెన్షన్ లేకుండా ఉండగలుగుతున్నారా? -అవును/కాదు
 - 9 ప్రతి రాత్రి ప్రశాంతంగా నిద్రపోగలుగుతున్నారా? -అవును/కాదు
 - 10 క్లాసురూంలో ముందు వరసల్లో కూర్చుంటారా? -అవును/కాదు
 - 11 చదువుతోపాటు మీ ఇతర హాబీలేమైనా ఉన్నాయా?
-అవును/కాదు
 - 12 క్లాసుటీచరు మిమ్మల్ని ఏదైనా ప్రశ్న అడగాలనుకుంటారా?
-అవును/కాదు
 - 13 క్లాసు పూర్తయ్యాక డౌట్స్ ఉంటే టీచర్ని అడుగుతారా?
-అవును/కాదు
 - 14 మీకన్నా ఇతరులు బాగాచదువుతున్నారనే టెన్షన్ ఉందా?
-అవును/కాదు
 - 15 చదువు లేకపోతే ప్రమాదంలో పడతాననే భయం ఉందా?
-అవును/కాదు
- పై ప్రశ్నల్లో పదికన్నా ఎక్కువ 'కాదు'లు టిక్కుపెడితే మీరు చదువుపై శ్రద్ధ పెంచుకోవాల్సిన అవసరముందన్నమాట
- బి వి పట్టాభిరామ్,
- ఎవరికి వారె ప్రశ్నలను చదివి, టిక్కులు పెట్టుకుంటువుంటారు వ్యాన్ కదిలించి

బడిలో చెప్పని పాఠాలు

౫

58

క్రీతంలో ప్రచురించిన

బాలల సాహిత్య పుస్తకాలు

1) భారత రత్న డా॥ బి ఆర్ అంబేడ్కర్

(బాల్యం - విద్యాభ్యాసం)

2) సమతావాదిబాబూ జగజీవన్ రామ్

(జీవిత చరిత్ర)

రాసున్న బాలల సాహిత్య పుస్తకాలు

1 గుఱ్ఱన గూళ్ళు (చిన్న కథలు)

2 మన దేశాధ్యక్షులు

మాణ్యులు కె ఆర్ నారాయణన్ (జీవిత చరిత్ర)

3 కవి చక్రవర్తి గుఱ్ఱం జాషువా (జీవితం - సాహిత్యం)

వృత్తి విద్యను నేర్చుకోండి
బతుకు బాటలు వేసుకోండి

పి లక్ష్మీనరసింహయ్య
జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ, ఐ టి ఐ చౌటుప్పల్

రచనలు

- 1 కష్ట సుఖాలు నాటిక
- 2 నడున్నన్న చరిత్ర - వెలుతురు, పావురాలు - కవితో సంకలనాలు 3
- 3 లోకం ఎచ్చరిక దున్న రంగులు చీమలు తెలంగాణ వెతలు కథా సంకలనాలు 6
- 4 జాతర - నవల
- 5 డా॥ బి ఆర్ అంబేద్కర్ బాబు ఒగజ్జీవన్ రామ్ జీవితచరిత్రలు 2 (విద్యార్థులు కోసం)

పాఠ్యాంశాలుగా ఎన్నికైన పుస్తకాలు

- 1 జాతర నవలను బి ఎ బి ఇడి కి టెక్స్టుబుక్ గా మైసూర్ విశ్వవిద్యాలయం ఎన్నిక చేసింది
- 2 గొర్రెలు కథలను ఎం ఏ తెలుగుకు పాఠ్యగ్రంథంగా ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం ఎన్నిక చేసింది
- 3 దున్న కథలను కృష్ణదేవరాయ విశ్వవిద్యాలయం ఎం ఏ తెలుగుకు పాఠ్యాంశంగా నిర్ణయించింది
- 4 డా॥ అంబేద్కర్ కవితను VIII తెలుగువాచకంలో పాఠ్యాంశంగా ఎన్నిక

లందుకున్న అవార్డ్స్

- 1 ఎచ్చరిక కథలకు శ్రీశ్రీ స్మారక బంగారు పతకం 1984
- 2 జాతర నవలకు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం ఉత్తమ నవల అవార్డు - 1989
- 3 డా॥ బి ఆర్ అంబేద్కర్ జీవిత చరిత్రకు కేంద్ర దళిత సాహిత్య అకాడమి, న్యూఢిల్లీ వారి ఫెలోషిప్ 1994
- 4 వెలుతురు కవితలకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నగదుతో సన్మానం

పొల్గొన్న దిశిష్ట సమావేశాలు - సభలు

- 1 రెండవ ప్రపంచ తెలుగు మహాసభలు మలేషియా 1981
- 2 బెంగళూర్ తెలుగు మహాసభలు - 1990
- 3 కథా సదస్సు - మద్రాసు - 1991